

รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ครั้งที่ ๓/๒๕๖๑

วันเสาร์ที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ณ ห้องเจ้าเสวย ชั้น ๔ อาคารราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ผู้มาประชุม

๑. นายมีชัย	ฤชุพันธุ์	นายกสภามหาวิทยาลัย	ประธาน
๒. นายจิระ	พรรณราย	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๓. นางสาวเฟื่องฟ้า	เทียนประภาสิทธิ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๔. ดร.มนตรี	นุมนาม	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๕. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มรกต ตันติเจริญ		กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๖. ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ยุวัฒน์ วุฒิเมธี		กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ นพรัถ		กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๘. นายสมศักดิ์	รังสิโยภาส	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๙. รองศาสตราจารย์ นาวาอากาศโท ดร.สมิทธ สุวรรณ		กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐. รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงพร ภูษะภา		อธิการบดี	กรรมการ
๑๑. พลโททวี	แจ่มจำรัส	ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการฯ	กรรมการ
๑๒. อาจารย์นพพร	ขุนคำ	ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ	กรรมการ
๑๓. อาจารย์ ดร.ณัฐปคัลภ์	ญาณมโนวิศิษฐ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชรกร	พาหะนิชย์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๕. อาจารย์ ดร.วรพล	แวงนอก	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๖. อาจารย์พิภัทรา	สิมะโรจนา	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๗. รองศาสตราจารย์ ดร.วิภาภรณ์ บุญยงค์		กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๑๘. อาจารย์มณฑิยา	มุสิกทอง	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๑๙. อาจารย์วาทีตา	เอื้อเจริญ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๒๐. อาจารย์ ดร.สุพัฒน์	เศรษฐคมกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๒๑. นางนฤชล	เรือนงาม	รองอธิการบดี	เลขานุการฯ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. ศาสตราจารย์ ดร.สันหัต	โรจนสุนทร	อุปนายกสภามหาวิทยาลัย	กรรมการ (ติตราชการ)
๒. ศาสตราจารย์วิโชค	มุกดามณี	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ (ติตราชการ)
๓. นายสมชาย	เสียงหลาย	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ (ติตราชการ)

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวประนอม	เงินบุคคล	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒. นางสาวจิตติมา	ศรีวรรณโสภณ	หัวหน้าหน่วยงานอำนวยความสะดวก	ผู้ช่วยเลขานุการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา	เขี้ยวรักษา	รองอธิการบดี	

/๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชญ์สินี ...

๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชญ์สินี อริยะชนกตวงค์ รองอธิการบดี
๕. อาจารย์ ดร.สมศักดิ์ เอี่ยมคงสี รองอธิการบดี
๖. อาจารย์วัชรภรณ์ สิงห์สำราญ ผู้ช่วยอธิการบดี
๗. อาจารย์สุรกิจ ทองสุก ผู้ช่วยอธิการบดี

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

๑.๑ มอบเกียรติบัตรแสดงความยินดี

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าด้วยสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ ได้รับรางวัล Best Support จากการประกวดมิวสิควิดีโอชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโครงการ Topline Digital Creator Awards ๒๐๑๗ โดยได้รับเกียรติบัตรและทุนการศึกษา ๑๐,๐๐๐ บาท โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาผลงาน ได้แก่

๑. อาจารย์ณัฐ สบายสุข
๒. อาจารย์ปิยะภัทร คงแสนคำ

มหาวิทยาลัยได้จัดทำเกียรติบัตรเพื่อแสดงความยินดีโดยได้รับเกียรติจากนายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้มอบเกียรติบัตร

ที่ประชุม รับทราบ และร่วมแสดงความยินดี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องการรับรองรายงานการประชุม

๒.๑ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ที่ประชุมมีมติ รับรองรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ วันเสาร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยอาจารย์ ดร.ณัฐปคัลภ์ ญาณมโนวิศิษฐ์ เสนอขอแก้ไขระเบียบวาระที่ ๓.๑ รายงานการดำเนินงานรองรับระเบียบเศรษฐกิจพิเศษ EEC หน้า ๕ บรรทัดที่ ๒๖ เป็น “Lecture ในห้องเรียนเท่านั้น...”

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องเพื่อพิจารณา

๓.๑ พิจารณาข้อเสนอโครงการสร้างบัณฑิตพันธุ์ใหม่ และกำลังคนที่มีสมรรถนะ เพื่อตอบโจทย์ภาคการผลิตตามนโยบายการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย

อธิการบดี นำเสนอว่าสืบเนื่องจากการประชุมสภามหาวิทยาลัยคราวก่อน อธิการบดีได้นำเสนอโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้ทราบถึงการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องนั้น อธิการบดีของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้ร่วมประชุมกับรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ๔ ครั้ง ดังนี้ (๑) วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ (๒) วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ (๓) วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑ และ (๔) วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๑ เพื่อพิจารณาทิศทางและนโยบายอุดมศึกษาไทย ที่ประชุมกล่าวถึงการพัฒนาในศตวรรษที่ ๒๑ มีบทบาทในการพัฒนาบัณฑิตในอนาคตในเรื่องของการปรับตัว การปรับนโยบาย ทิศทางการผลิตของทุกภาคส่วน เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่ม (High value) ของสินค้าและบริการ นายแพทย์อุดม คชินทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ให้แนวคิดว่าการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์หรือ

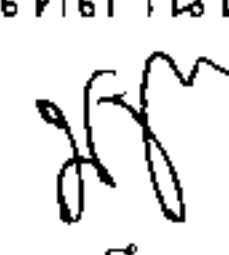

/การสร้างองค์ความรู้ ...

การสร้างองค์ความรู้ สิ่งที่ทำหายอย่างหนึ่งก็คือสถานการณ์โลกปัจจุบัน ที่มีการนำ Automation และ AI เข้ามาแทนที่ในการผลิตด้วยกำลังแรงงานมนุษย์ เพราะฉะนั้นสถานประกอบการต้องเริ่มปฏิวัติในการผลิตสินค้าและบริการใหม่ เช่น การผลิตสินค้าด้านเครื่องดื่ม เดิมสถานประกอบการได้เปลี่ยนแปลงจากดำเนินการในโรงงาน ๓๕-๔๐ เปอร์เซ็นต์ เปลี่ยนแปลงไปโดยเริ่มดำเนินการในโรงงานเป็น ๗๐-๘๐ เปอร์เซ็นต์ โดยบริษัทโออิชิ ใช้ Automation ถึง ๙๐ เปอร์เซ็นต์ โรงงานของเครือซีพี จัดระบบการผลิตโดยจัดพนักงานเป็นผลัด ๆ ละ ๗ คน โดยใช้หุ่นยนต์มาช่วยในการผลิตมากยิ่งขึ้น เป็นต้น สิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจนในภาพของการบริหารอุดมศึกษา คือ บางสาขาวิชามีความเสี่ยงสูง กล่าวคือ มีจำนวนนักศึกษาสนใจเรียนน้อยลง มหาวิทยาลัยจึงต้องพิจารณาหลักสูตรที่มีลักษณะคาบเกี่ยวกัน (Overlap) โดยต้องควบรวมให้ได้ดีที่สุด เพื่อที่จะพัฒนาต่อไป ดังนั้น การที่สองหลักสูตรที่มีลักษณะใกล้เคียงกันจึงต้องร่วมกันพัฒนาโดยต้องพิจารณาศักยภาพของอาจารย์ประจำหลักสูตร รวมทั้งต้องพัฒนาเพื่อรองรับความท้าทายในการเรียนรู้ยุคใหม่ด้วยการเรียนรู้คู่การทำงานไปด้วย โดยเฉพาะคนที่เรียนใน GEN Y (Generation Y) และ GEN Z (Generation Z) เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนรู้จะต้องมีการพัฒนาควบคู่ระหว่างการเรียนกับการทำงาน ต้องมีการสร้างแรงบันดาลใจ (inspiration) ให้กับนักศึกษาให้สามารถเปลี่ยนชีวิตและรองรับในยุคสมัย Digital ให้ได้มีการเตรียมการเพื่อเรียนแบบโมดูล ซึ่งไม่เป็นรายวิชาเหมือนก่อน จัดในลักษณะเครดิตแบงค์ เป็นโมดูลที่จะพัฒนาในส่วนทัศนคติในวิชาชีพ จะต้องสร้างองค์การให้เกิดการเรียนรู้ สนับสนุนการสื่อสารออนไลน์ ทั้งออนไลน์ digital หรือสร้าง platform

ประเด็นท้าทายในระบบอุดมศึกษาไทยคือ ประเทศไทยมีโครงสร้างของประชากรวัยเด็กลดลง จากตัวเลขประชากรวัยเด็กลดลงจาก ๒๑.๖ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๗.๒ ในปี ๒๕๘๐ มีผลทำให้มีเด็ก admission ในปี ๒๕๖๐ เพียง ๘๑,๒๓๐ คน มีผลทำให้มีผู้เรียนลดน้อยลงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับความทันสมัยในโลก Digital อีกประการหนึ่งจะทำให้มีจำนวนผู้เรียนลดน้อยไปด้วย แม้แต่มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาที่เริ่มปิดตัวลงมาก การเรียนเน้นหลักสูตรออนไลน์มากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยต้องปฏิรูปหลักสูตรให้ชัดเจน

ปัจจุบันรัฐบาลวางทิศทางอุดมศึกษาอย่างหนึ่งที่ชัดเจน คือ มีการลงทุนสี่แสนล้านบาทต่อปีกับเด็กนักเรียนจำนวน ๑๑ ล้านคน หนึ่งแสนล้านบาทต่อปีกับอุดมศึกษา ๒ ล้านคน แต่ลงทุนไม่กี่หมื่นล้านบาทกับแรงงาน ๓๕-๔๐ ล้านคน ดังนั้น จึงต้องเน้นเป้าหมายใหม่คือ คนวัยทำงานและผู้สูงวัยโดยการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพสนองความต้องการของตลาด โดยการมุ่งให้คนวัยทำงานและผู้สูงวัยผ่านหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย รู้หลายศาสตร์ ลดความซ้ำซ้อนระหว่างคณะ โดยการทำความร่วมมือกับผู้ใช้แรงงาน เปิดโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา เน้นจัดการเรียนรู้ข้อเท็จจริงจากสถานที่จริงเพื่อให้ทำงานได้จริง

อีกส่วนหนึ่งคือการพัฒนาสร้างความเข้มแข็งทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยเน้น STEM Education เน้นการวิจัยและการบริการวิชาการที่มองการใช้ประโยชน์ เน้นความร่วมมือกับภาคประชาชาติในการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่ มหาวิทยาลัยจึงต้องเป็นที่พึ่งทางวิชาการ โดยมีระบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ มีกลไกการจัดการที่ดี อีกทั้งเน้นการค้นหรือสร้างความเป็นเลิศเฉพาะตัวเพื่อเป็นพื้นฐานการเติบโตระยะยาวที่ยั่งยืน มหาวิทยาลัยจึงควรสร้างเครือข่ายระหว่างกัน เพื่อให้มีการเชื่อมต่อกันด้วยอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ทันกับโลกสมัยใหม่เพื่อเข้าสู่การแข่งขันที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ต้องมีการแลกเปลี่ยนเนื้อหาหรือหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาต่างมหาวิทยาลัยเข้ามาเรียนรู้ได้ สามารถถ่ายโอนหน่วยกิตที่ศึกษามาแล้วระหว่างมหาวิทยาลัย อาชีวศึกษา และวิทยาลัยชุมชน ให้ความสำคัญกับการยกระดับทางด้านภาษาอังกฤษและทักษะด้านดิจิทัล เพื่อให้มีทักษะระดับสูง ๑๐ ประการ โดยทักษะเหล่านั้นควรอยู่

/ในหมวดรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป ...

ในรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป สิ่งที่มาวิทยาลัยต่างๆ ควรปรับตัวเองให้สามารถที่จะมีความเป็น Positioning ในเรื่องของการพัฒนาข้ามมหาวิทยาลัยได้หรือการสร้าง Target Group ที่กำลังแรงงานในสถานประกอบการที่จะยกระดับหรือสร้างความเป็นนานาชาติ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สร้างเครือข่าย (network) และเน้นว่าผู้บริหารและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยควรสร้างแนวคิด (Mindset) ใหม่ คือ บริบทของมหาวิทยาลัยควรตอบสนองกับสังคมในโลกอนาคตและสังคมในระดับสากลตามความต้องการของประเทศ สร้าง Platform ใหม่ที่จะสร้างความเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและท้องถิ่นให้ได้ ดังนั้นทางสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีช่องทางเร่งรัด (Fast Track) โดยมีโครงการใหม่ เรียกว่าโครงการสร้างบัณฑิตพันธุ์ใหม่และกำลังคนที่มีสมรรถนะเพื่อตอบโจทย์ภาคการผลิตตามนโยบายการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย ซึ่งหลักการและเหตุผลของโครงการนี้ เน้นในเรื่องไทยแลนด์ ๔.๐ ใน First S-Curve กับ New S-Curve ซึ่งจะสอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างบัณฑิตพันธุ์ใหม่และกำลังคนที่มีสมรรถนะและศักยภาพสูงสำหรับทำงานในอุตสาหกรรมใหม่ และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ เป็นการสร้างฐานการพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งอนาคต โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตบัณฑิต และสร้างต้นแบบของหลักสูตรการเรียนการสอนโดยเน้นการปรับเปลี่ยนเนื้อหาสาระ โครงสร้างหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอน สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติในสภาพจริงเป็นสำคัญ ด้วยการสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการ หรือภาคอุตสาหกรรมในการผลิตบัณฑิตและกำลังคน

ขอบเขตในการดำเนินการคือ สถาบันอุดมศึกษาต้องสามารถเริ่มดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้ภายใต้การศึกษาแรกของปีการศึกษา ๒๕๖๑ ภายใต้ขอบเขตการดำเนินการ ดังนี้ คือ (๑) ปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา และ (๒) ประกาศนียบัตร โดยมีเนื้อหาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยการบูรณาการศาสตร์ที่มีความหลากหลาย ให้ความสำคัญกับคุณภาพของอาจารย์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน โดยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา โดยใช้ “แนวทางการส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา” โดยมีตัวอย่างรูปแบบในการดำเนินการ ๒ รูปแบบ เพื่อให้แต่ละมหาวิทยาลัยเสนอโครงการเพื่อของบประมาณ คือ

รูปแบบที่ ๑ การอุดมศึกษาเพื่อเพิ่มสมรรถนะและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ตอบโจทย์กำลังคนเร่งด่วนที่สุดในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยการจัดการอุดมศึกษาสำหรับคนที่อยู่ในวัยทำงานเพื่อป้อนให้กับสถานประกอบการ และการพัฒนาส่วนบุคคลตามอัธยาศัยในลักษณะให้ใ้รับรองความสามารถที่ทำได้จริง และสามารถนำผลการเรียนและหรือผลการเรียนรู้มาสะสมหน่วยกิตเพื่อนำมาใช้เพื่อขอรับปริญญาได้ในภายหลัง และจัดการอุดมศึกษาสำหรับผู้เรียนในระบบการศึกษาปกติเพื่อต่อยอดจากการศึกษาชั้นปีที่ ๓ และชั้นปีที่ ๔ ซึ่งเป็นหลักสูตร ๒ + ๒

รูปแบบที่ ๒ การอุดมศึกษาเพื่อบูรณาการทักษะชีวิตของสังคมดิจิทัลกับความรู้หลักในศาสตร์สาขาวิชาชีพ โดยพัฒนาการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และทักษะชีวิตของสังคมดิจิทัลเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะ มีความสามารถที่เป็นสากล มีความเป็นผู้ประกอบการ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ในส่วนนี้เลขาธิการ สกอ. ได้กล่าวถึงหลักสูตร GE ว่าหลายมหาวิทยาลัยไม่กล้า แต่ต้องรายวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งในความเป็นจริงนั้นรายวิชาศึกษาทั่วไปต้องสร้างบัณฑิตที่สร้าง source skill ที่ชัดเจนโดยเน้นการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะสังคมดิจิทัล มีความเป็นสากล สร้างความเป็นผู้ประกอบการ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้น กลุ่มเป้าหมายในข้อตกลงในเรื่องนี้คือ ปรับเปลี่ยน

/สมรรถนะของคนที่มีงานทำอยู่แล้ว ...

สมรรถนะของคนที่มิงานทำอยู่แล้วให้มีความรู้ความสามารถให้มีทักษะอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ทำโครงการรองรับ EEC อยู่แล้วคือ มีการสำรวจความต้องการ ความรู้และทักษะที่สถานประกอบการต้องการ นอกจากนั้นยังมีแนวคิดที่จะนำผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. ปวส. หรืออนุปริญญา หรือกำลังศึกษาอยู่เพื่อให้ได้รับปริญญาบัตรหรือวุฒิปัตร มาพัฒนาต่อยอดเพื่อป้อนให้กับภาคอุตสาหกรรมและสถานประกอบการ ซึ่งหลักสูตรที่จะดำเนินการนั้น เป็นหลักสูตรและการจัดการศึกษาใหม่ เน้นการบูรณาการข้ามศาสตร์ เน้นการจัดการศึกษาแบบโมดูล มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนยุคใหม่ มีหน่วยงานภาคี ซึ่งในข้อเสนอโครงการจะต้องมี mou ชัดเจน การเตรียมการก็มีกระบวนการพัฒนาอาจารย์ ซึ่งได้เข้าร่วมประชุมกับอาจารย์บัณฑิต ทิพากร ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีกลุ่มเป้าหมายผู้เรียนชัดเจนซึ่งมหาวิทยาลัยได้เสนอโครงการเพื่อของบประมาณในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแล้ว โดยในการดำเนินโครงการดังกล่าวกำหนดให้นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อให้ความเห็นชอบในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยด้วย

นอกจากนั้นขอเรียนให้ทราบว่าก่อนเสนอโครงการคณะทำงานของมหาวิทยาลัยได้เข้าไปปรึกษากับ ดร.คณิต แสงสุพรรณ ทิมงานของ สกรศ. แล้ว ได้รับคำแนะนำว่าให้ศึกษาในกลุ่มของสถานประกอบการว่าต้องการทักษะของกลุ่มเช่นใดบ้าง อีกทั้งให้นำ “สัทธิ์โมเดล” มาขยายผล ลักษณะของ “สัทธิ์โมเดล” คือ จะต้องมีการร่างหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการ และมีการยืนยันว่าหลังจากที่จบการฝึกอบรมเหล่านี้แล้วจะมีโอกาสในการทำงานค่อนข้างสูงหรือได้งานทำ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มหาวิทยาลัยจึงนำหลักการดังกล่าวมาดำเนินการ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ได้ทำความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) ในการพัฒนาด้านการเรียนการสอน จะมีการเรียนรู้ในเรื่องการพัฒนา GE ร่วมกัน โดยอธิการบดีของ มจธ. ก็ได้ให้ความอนุเคราะห์ทำความเข้าใจความตกลงร่วมกันกับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์เกี่ยวกับแผนพัฒนาบุคลากรร่วมกันในการยกระดับศักยภาพให้สามารถเป็นผู้สอนในยุค ๔.๐ และสิ่งที่ได้มาเสริมก็คือ แผนการพัฒนาชุดโครงการวิจัย ที่เป็น Spearhead ของ วช. หลังจากนั้น ได้พัฒนาความร่วมมือกับสถาบันคลังสมองของชาติเพื่อหาแนวทางในการยกระดับรายวิชาการศึกษาทั่วไป ซึ่งผู้อำนวยการสถาบันคลังสมองก็ให้แนวคิดในการเขียนข้อเสนอโครงการต่อมหาวิทยาลัยด้วย และขอเรียนให้ทราบว่ามหาวิทยาลัยได้ทำความร่วมมือกับสถานประกอบการในการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นต่อยอดสู่หลักสูตรระดับปริญญาตรี ๕ หลักสูตร ดังนี้

(๑) การท่องเที่ยวและการโรงแรม ร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยว และโรงเรียนคุณวิฑูรย์คือกเทลและไวน์ และโรงแรมเครือข่ายในภาคตะวันออก

(๒) การจัดการโลจิสติกส์ ร่วมกับสมาคมผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (TIFFA) มีโรงงานในเครือข่าย ๒๓๗ โรงงาน

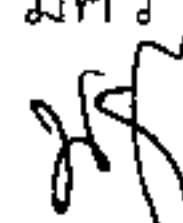
(๓) ดิจิตอล ร่วมกับบริษัท ซีเมนต์ (ดิจิทัลแพคทอรี) จำกัด และบริษัทฮิตาชิชันเวย์ อินฟอร์เมชันซิสเต็ม (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท Mocrosoft ประเทศไทย จำกัด ซึ่งได้รับการแนะนำจาก สกรศ. โดยทำความร่วมมือเป็น mou ชัดเจน

(๔) ยานยนต์ไฟฟ้า ร่วมกับสมาคมยานยนต์ไฟฟ้าแห่งประเทศไทย และสถาบันพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ (AHRDA)

(๕) บัญชี ร่วมกับเครือข่ายบริษัท ZAAP ประเทศไทย จำกัด และสมาคมการบัญชีแห่งประเทศไทย ที่จะตอบโจทย์ได้กับทุกอุตสาหกรรม

ข้อเสนอโครงการพร้อมดำเนินการ

โครงการที่ ๑ มี ๑ โครงการคือ โครงการพัฒนาการเรียนการสอนหมวดการศึกษาทั่วไปในลักษณะบูรณาการเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่เป็นสากล มีความเป็นผู้ประกอบการและมีความรับผิดชอบต่อสังคม (ตามนโยบายของ สกอ.)

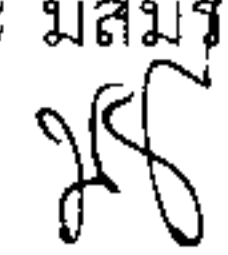

เป็นการพัฒนาให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ วิสัยทัศน์ของภาครัฐในการขับเคลื่อนด้านนวัตกรรมไทยแลนด์ ๔.๐ ด้วย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จึงถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยน เนื่องจากว่าหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. ๒๕๔๙ เดิม ก้าวออกไปสู่ปีที่ ๑๐ แล้ว ดังนั้น จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง จุดเปลี่ยนสำคัญอย่างหนึ่งก็คือว่า ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ กำลังเข้ามา แนวคิดการศึกษาใน ๔.๐ ก็เข้ามา แนวคิดของ World Economic Forum ที่เน้น ๑๐ ทักษะที่ตลาดงานทั่วโลกต้องการ จึงต้องนำไปใส่ในรายวิชาศึกษาทั่วไปด้วย วัตถุประสงค์ของโครงการนี้ คือ ๑. พัฒนารูปแบบวิชาศึกษาทั่วไปของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๓๘ แห่ง ซึ่งสถาบันคลังสมองแห่งชาติจะให้ทำเป็น project นำร่องให้กับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๓๘ แห่ง ในการส่งเสริมบัณฑิตพันธุ์ใหม่และเน้นเนื้อหาโครงสร้างหลักสูตรที่อาศัยการปฏิบัติการในสภาพจริงเป็นสำคัญ โดยใช้ Project based ๒. มีการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ในด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิคการสอน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ตามที่กำหนด ๓. เพื่อพัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการสร้างสังคมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล GE นี้จะอยู่ในระดับปริญญาตรี เนื้อหาหลักสูตร เน้นการบูรณาการศาสตร์หลากหลายศาสตร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) เป็นไปตามเกณฑ์ TQF ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา บูรณาการทักษะชีวิตของสังคมดิจิทัลกับทักษะวิชาชีพ หมวดการศึกษาทั่วไป ต้องมีการเน้น Project based ของ case จริงในสถานประกอบการ กระบวนการเรียนการสอนจะเน้น ๒ ส่วน คือ ๑) มุ่งพัฒนาสมรรถนะและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ๒) เน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และสมรรถนะการเรียนรู้ของผู้เรียน มีภาคีการเรียนรู้กับสถานประกอบการซึ่งมี mou ชัดเจน สำหรับการพัฒนาคุณภาพอาจารย์เน้นบันได ๗ ขั้น ตรงนี้ใช้โมดูลของ มจร. โมดูลการพัฒนา มี ๗ Step ด้วยกัน คือ

- (๑) การพัฒนาเกณฑ์ Rubrics สำหรับการประเมินผลการเรียนรู้
- (๒) GE Active Learning Clinic
- (๓) แนวปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สำหรับห้องเรียนขนาดใหญ่
- (๔) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับอาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม
- (๕) การพัฒนาสื่อวัตกรรมการเรียนรู้
- (๖) การพัฒนาระบบการศึกษาแบบ Hi-bridge
- (๗) การเชื่อมโยงบูรณาการแบบ Project based

ซึ่งในส่วนนี้อธิการบดี มจร. ได้ให้ความอนุเคราะห์ที่มมาช่วยจัดการเรียนการสอนและพัฒนาอาจารย์ให้ ในส่วนของโมเดลในการทำงาน มุ่งไปสู่ Ready to Work คือ พร้อมที่จะทำงานในสถานประกอบการโดยใช้การบูรณาการทักษะ Skill Soft Skill (ทักษะด้านอารมณ์) ในสถานประกอบการเป็นตัวพัฒนา สิ่งที่ได้คือประกาศนียบัตรของหน่วยงานความร่วมมือ กลุ่มเป้าหมายแต่เดิม คือ นักศึกษา แต่ตอนนี้จะจัดเก็บเป็นเครดิตให้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือระดับ ปวส. ผู้ที่ทำงานแล้วต้องการเพิ่มพูนสมรรถนะ ซึ่งตรงนี้อาจจะต้องเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย อีกกลุ่มคือ ผู้สูงอายุ หรือผู้เกษียณแล้ว รายวิชานี้จะใช้กับกลุ่มคนประเภทนี้ได้ โครงการนี้ต้องเสร็จสิ้นภายในเดือนสิงหาคม ที่จะเปิดรับนักศึกษา จะต้องมีการเรียนการสอนภาคเรียนที่ ๑/๒๕๖๑ ผลที่คาดว่าจะได้รับ คือ

- (๑) ได้บัณฑิตพันธุ์ใหม่และกำลังคนในทุกช่วงวัยที่เป็นผู้มีทักษะ มีสมรรถนะ และศักยภาพสูง เช่น มีทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม สามารถสื่อสารได้

(๒) มหาวิทยาลัยได้ปฏิรูปหลักสูตรโดยปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตบัณฑิตพันธุ์ใหม่ที่มีสมรรถนะและศักยภาพสูง โดยเน้นความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมแบบครบวงจร รองรับการพัฒนาประเทศ ลักษณะการเรียนทั้งหมดยึดผังลักษณะบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นหลัก เชื่อมโยงไปสู่ทักษะทางด้านวิชาการในคอลัมน์ที่ ๓ ทักษะชีวิตและทักษะการทำงาน ทักษะวิชาการจะถูกโยงไปที่หมวดวิชาเฉพาะ ทักษะชีวิตจะถูกโยงไปที่หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ในอนาคตสี่ปีข้างหน้าจะพัฒนาในเรื่องของสำนักวิชาศึกษาทั่วไป สำนักนวัตกรรมการเรียนการสอน และสถาบันภาษาที่จะตอบรับกับรายวิชาทั้งหมดได้ เป้าหมายปีละประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน ภายในระยะเวลา ๕ ปี สิ่งที่จะเกิดขึ้นใน project นี้ คือ ๑) ประมวลรายวิชา ๒) แผนการจัดการเรียนรู้ ๓) คำแนะนำสำหรับผู้สอน ๔) คำแนะนำของผู้เรียน ๕) นวัตกรรมสื่อการเรียนการสอนยุค ๔.๐ ซึ่งโมเดลในการพัฒนาเป็น Course Package มหาวิทยาลัยจะรีวิวดูผ่าน Course syllabus ผ่าน Course Plan โดยสุดท้ายนำกิจกรรมสื่อทั้งหมดมาสรุปเป็น Best Practice ถอดบทเรียนการเรียนรู้ขึ้น

โครงการที่ ๒ มีทั้งสิ้น ๕ โครงการ ได้แก่

(๑) การท่องเที่ยวและการโรงแรม ร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยว และโรงเรียนคุณวิฑูรย์ค็อกเทลและไวน์ และโรงแรมเครือข่ายในภาคตะวันออก

(๒) การจัดการโลจิสติกส์ ร่วมกับสมาคมผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (TIFFA) มีโรงงานในเครือข่าย ๒๓๗ โรงงาน

(๓) ดิจิทัล ร่วมกับบริษัท ซีเมนต์ (ดิจิทัลแพคทอรี) จำกัด และบริษัท ฮิตาชิ ซันเวย์ อินฟอร์เมชันซิสเต็ม (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท Microsoft ประเทศไทย จำกัด ซึ่งได้รับการแนะนำจาก สกรศ. โดยทำความร่วมมือเป็น moU ชัดเจน

(๔) ยานยนต์ไฟฟ้า ร่วมกับสมาคมยานยนต์ไฟฟ้าแห่งประเทศไทย และสถาบันพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ (AHRDA)

(๕) บัญชี ร่วมกับเครือข่ายบริษัท ZAAP ประเทศไทย จำกัด และ สมาคมการบัญชีแห่งประเทศไทย ที่จะตอบโจทย์ได้กับทุกอุตสาหกรรม

โครงการที่ ๓ มีทั้งสิ้น ๕ โครงการ โดยการทำความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อปรับเปลี่ยนและเพิ่มสมรรถนะและความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานประกอบการภายใต้ความร่วมมือกับสถานประกอบการดังนี้

(๑) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (คณะเทคโนโลยีฯ)

(๒) อุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ/อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร (คณะวิทยาศาสตร์ฯ)

(๓) อุตสาหกรรมโลจิสติกส์

(๔) อุตสาหกรรมดิจิทัล

(๕) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ทั้ง ๕ หลักสูตรเป็นการอบรมเช่นเดียวกับโครงการที่ ๒ ซึ่งมีข้อดีอยู่อย่างหนึ่ง คือได้รับเป็นที่ปรึกษาของ สกรศ. ในการทำ project ตามสัญญาจ้างของ EEC๐๐๓/๒๕๖๑ หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรพร้อมใช้งานและพร้อมขยายผล มีจุดเด่น คือ ๑) พัฒนาความร่วมมือกับสถานประกอบการและร่วมกันร่างหลักสูตร ๒) หลักสูตรประกอบด้วยภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติที่ผู้เข้ารับการอบรมสามารถปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ ๓) เป็นหลักสูตรที่ใช้วิทยากรและผู้เชี่ยวชาญจากสถานประกอบการจริงและสื่อการเรียนรู้ ๔) เป็นการทำงานร่วมกันระหว่าง “รัฐกับเอกชน” วัตถุประสงค์

ได้แก่ ๑) เพื่อขยายผลหลักสูตรระยะสั้น ...

ได้แก่ ๑) เพื่อขยายผลหลักสูตรระยะสั้นสำหรับกำลังคนที่อยู่ในวัยทำงานในอุตสาหกรรม ๒) ต่อยอดหลักสูตรระยะสั้นที่สามารถนำผลการเรียนหรือผลการเรียนรู้มาสะสมหน่วยกิตเพื่อนำมาใช้เพื่อขอรับปริญญาได้ในอนาคต ๓) พัฒนาคุณภาพอาจารย์ในด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนทุกครั้งอาจารย์ใน course รายวิชาทั้ง ๕ หลักสูตรจะต้องเข้าไปอยู่ในชั้นเรียนด้วย เพื่อเรียนรู้กับสถานประกอบการที่เป็นวิทยากร ๔) พัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนรู้สำหรับหลักสูตรระยะสั้นที่ส่งเสริมการสร้างสังคมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หลักสูตรนี้จะเป็นประกาศนียบัตร สามารถเทียบโอนได้ในหลักสูตรปริญญา ซึ่งทำเป็นโมดูลขึ้นมาเนื้อหาหลักสูตรก็เช่นเดียวกัน กระบวนการเรียนการสอน เรามุ่งพัฒนาสมรรถนะและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ตรงนี้จะแตกต่างจาก GE ตรงที่ว่า ใช้ Problem-based การใช้ Research-based จากสถานประกอบการ และมีความร่วมมืออย่างชัดเจน กลุ่มเป้าหมายเป็นกำลังแรงงานในภาคอุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัล อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และหลักสูตรด้านบัญชีชั้นสูง จำนวนหลักสูตรละ ๖๐ คน จำนวน ๔ หลักสูตร รวมทั้งสิ้น ๒๔๐ คน วิธีดำเนินงาน กิจกรรมต้นทาง มีการดำเนินการดังนี้ ๑) ชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการ ๒) เปิดรับผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ ๓) รวบรวมปัญหาและประเมินลักษณะปัญหา ๔) เปิดรับกำลังแรงงานในอุตสาหกรรม ๕) คัดเลือกผู้เข้าอบรม ๖) เข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตร ทั้งหมดนี้ได้เครื่องมือจาก สกรศ. จึงสามารถประยุกต์ได้ง่าย กิจกรรมกลางทาง มีการแก้ไขปัญหาโดย ๑) รับกรณีปัญหาจากภาคอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการ ๒) คัดเลือกกรณีปัญหา ๓) จัดสรรกรณีปัญหาให้สอดคล้องกับนักศึกษาและอาจารย์ที่เชี่ยวชาญ ๔) นำกรณีปัญหามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน กิจกรรมปลายทาง จะเกิดการนำเสนอผลการทำวิจัยไปใช้ประโยชน์เพื่อ ๑) แก้ไขปัญหาที่ได้รับจากภาคอุตสาหกรรม ๒) ติดตามผลจากงานวิจัย ซึ่งเราจะมีการออกแบบเครื่องมือ ซึ่งเป็น project ของ สกรศ. อยู่แล้ว สามารถนำเครื่องมือเหล่านั้นมาใช้ได้เลย ๓) ติดตามบริษัทที่นักศึกษาเข้าทำงานหลังจบหลักสูตร ๔) วิเคราะห์และสรุปผลการพัฒนา ผลที่คาดว่าจะได้รับ ๑) มหาวิทยาลัยได้ปฏิรูปหลักสูตรที่ตอบโจทย์สถานประกอบการ ๒) ได้รูปแบบหลักสูตรระยะสั้นที่ส่งเสริมกำลังแรงงานพันธุ์ใหม่ ๓) ได้พัฒนาคุณภาพอาจารย์ทั้งในมหาวิทยาลัยและในสถานประกอบการในด้านการจัดการเรียนการสอน

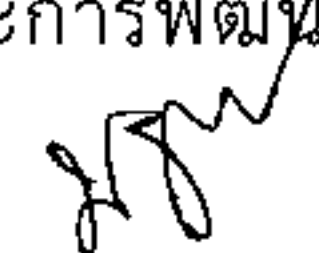
โครงการที่ ๔ จะเป็นโครงการ ๒+๒ จากผลงานวิจัยของ TDRi และรายงานการพัฒนากำลังแรงงานเพื่อปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า การพัฒนาหลักสูตรในอนาคตควรมีดังนี้ ๑) พัฒนาหลักสูตรที่สามารถตอบโจทย์ภาคอุตสาหกรรมได้ สถานประกอบการต้องเป็นฐานในการจัดการเรียนการสอนและเน้นการปฏิบัติจริง ๒) มหาวิทยาลัยในพื้นที่ต้องทำความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาสู่การยกระดับศักยภาพของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ให้มีทักษะและสมรรถนะในการเรียนรู้และการทำงานที่ตอบโจทย์ภาคอุตสาหกรรม ๓) พัฒนาความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อถ่ายโอนความรู้ในสถานประกอบการโดยผู้เชี่ยวชาญ ๔) อาจารย์ทำวิจัยร่วมกับสถานประกอบการ ๕) ให้ผู้เชี่ยวชาญในสถานประกอบการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนการสอน ๖) การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรรูปแบบใหม่นี้ ควรมีการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี หรือสื่อการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล วัตถุประสงค์ คือ เพื่อพัฒนาหลักสูตรบัณฑิตพันธุ์ใหม่ต่อยอดจากหลักสูตรระดับอาชีวศึกษาระดับศักยภาพกำลังแรงงานให้มีคุณวุฒิสูงขึ้น พัฒนาคุณภาพอาจารย์ในด้านการจัดการเรียนการสอนและเทคนิคการสอน พัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ กระบวนการเรียนการสอนก็เช่นเดียวกัน กลุ่มเป้าหมายใช้นักเรียนระดับอาชีวศึกษา หรือระดับ ปวส. กำลังแรงงานที่มาเก็บ course เรียนเป็นโมดูล ที่อยู่ใน ๕ อุตสาหกรรม ซึ่งคิดว่าจะเติบโตในจังหวัดฉะเชิงเทราและภาคตะวันออก วิธีดำเนินงานเช่นเดียวกันจะได้ในลักษณะเดียวกัน เหล่านี้จะเป็น project ทั้งหมด ๑๑ โครงการที่นำเสนอผ่านการกลั่นกรองเบื้องต้นจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแล้ว และจะมีการนำเสนออีกครั้ง ประมาณสัปดาห์หน้า จึงนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

ที่ประชุมมีข้ออภิปราย สรุปได้ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ นพรัก กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ กล่าวว่าเป็นการเตรียมการที่ดีมาก แต่มีข้อสังเกตอยู่ ๔ ประการ คือ ๑) รายวิชาการศึกษาทั่วไป ที่ใช้อยู่ทราบดีว่าถูก block ด้วยวิธีคิดเดิม ๓๐ หน่วยกิตไม่ค่อยขยับให้ ซึ่งจะไปกำหนดเนื้อหาวิชา อยู่ ๓-๔ กลุ่ม ทางสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษา ถ้าไปดู TQF ทั้งทักษะ ทั้งความรู้ ๕ ด้าน มองว่าแนวคิดนี้ไปไกลดี แต่ไปถูกยึดติดกับกรอบขณะที่ออกแบบหลักสูตรจะมีทักษะการคิดอะไรต่ออะไรแต่ถ้าไม่มีทางเทคโนโลยี คงต้องไปดูว่าเรื่องเทคโนโลยีหรือเรื่องเสริมทักษะชีวิตควรจะเป็นกลุ่มใหม่ขึ้นมา หรือไปเสริมอยู่กลุ่มไหน เพราะจะถูกกำหนดด้วยเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาอยู่ ๒) การจะนำหลักสูตรระยะสั้นมาพัฒนาเป็นปี ๓ ปี ๔ เวลาตรงนี้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เคยเปิดแล้ว เมื่อก่อนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาไม่ให้นำวิทยาลัยออกแบบหลักสูตรต่อเนื่อง คือ ให้ทำหลักสูตร ๔ ปี ยกเว้นบางหลักสูตรซึ่งอาจมีเพียง ๒-๓ หลักสูตร ปัญหาคือเวลาออกแบบหลักสูตร คอร์สระยะสั้น เพื่อจะไปทำปี ๓ ปี ๔ มองว่าต้องทำหลักสูตรทั้งหมดเสียก่อน เพราะเคยมีปัญหาพอไป เทียบโอน ปี ๓ ปี ๔ แล้วไม่ครอบคลุมหลักสูตร ตอนที่มหาวิทยาลัยออกแบบหลักสูตร ไม่ใช่ไปต่อยอด อย่างเดียวต้องทำหลักสูตร ๔ ปี ด้วย วิธีคิดที่น่าจะดีกว่าก็คือ มองภาพของการทำหลักสูตร ๔ ปีก่อน แล้ว ต้องการจะใส่อะไรก็ใส่ แล้วค่อยดึงคอร์สจากหลักสูตร ๔ ปี จากปี ๑ ปี ๒ ไปทำคอร์สระยะสั้น เวลาที่ เทียบโอนเข้ามาตามระบบตามเกณฑ์ คือคอร์สระยะสั้น จะถือว่าเป็นการศึกษานอกระบบ แต่พอเทียบโอนมา เข้าระบบแล้วจะเทียบโอนยากถ้าออกแบบคอร์สระยะสั้นแยกออกไปเนื่องจากว่าตอนนี้โอนต้องมี ทั้งเนื้อหาวิชา จำนวนหน่วยกิต ระยะเวลา ดังนั้นที่ควรจะทำก็คือ ดีไซน์เสร็จแล้วก็นำคอร์สระยะสั้นไปทำ โมดูล แล้วโมดูลนั้นให้ครอบคลุมเวลาเทียบโอนเข้ามาจะทำให้ง่ายขึ้น ๓) ฝากให้คิดเรื่องการพัฒนาบุคลากร เพื่ออาจารย์ของมหาวิทยาลัยด้วย แนวคิดใหม่ไปจะพัฒนาคนอย่างไร ต้องการให้ควบคู่กันไป ๔) ดูวิธีการ หาลูกค้า เพราะกลุ่มเป้าหมายคือลูกค้าจากอาชีวะ แต่อาชีวะก็กำลังขยายการเปิดปริญญาตรีหลายสถาบัน ณ เวลานี้กว่า ๒๐ สถาบัน เพราะอาชีวะก็ต้องมีลูกค้าของอาชีวะเอง ก็ฝากไว้แต่แนวคิดนั้นเห็นด้วย

๒. ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ กล่าวว่าฟังท่านอธิการบดีก็เห็นด้วย เพื่อที่ให้เจริญ แต่ต้องการให้ห่วงเรื่องศักยภาพเรื่องใกล้ตัวก่อนเตรียมรับ EEC อาคารสถานที่ ห้องเรียน ต้องการให้มีความทันสมัย อุปกรณ์ไฮเทคที่สนุกสนุกเพียงพอ เรื่องกายภาพให้ดี สำหรับหลักสูตร ๒+๒ เห็นด้วย แต่ว่าการเทียบโอนยังลำบาก ฝากเรื่องทางงานทะเบียนด้วย ภาพรวมก็เห็นด้วยแต่ต้องการให้มองเรื่องใกล้ ๆ มากกว่ามองไกลตัว

๓. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มรกต ตันติเจริญ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ กล่าวว่าก็เห็นด้วย พุดถูกเรื่องกายภาพ มจร. จะมีสถาบันการเรียนรู้ และมีที่สำหรับการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นห้องสมุด หรือ Learning Garden มี Knowledge Express Center ให้คนมาคุยกัน จัดสัมมนา คิดว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ควรส่งเสริม เรื่องที่สองเรื่องลูกค้า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ไม่แน่ใจว่ามองกลุ่ม รากหญ้าหรือไม่ มีประสบการณ์ไปแถวเมืองจันทบุรี จะเป็นกลุ่มทำผลไม้ ทุเรียน หรือผลไม้อื่น ก็บอกว่า ปีที่แล้วได้เงินจากทุเรียน ๑๔ ล้านบาท รู้วิธีบังคับว่าจะต้องให้อะไรต่ออะไร แล้วจะออกผลเมื่อไร ก็ต้องการ จะไป Smart Farming มีการใช้ Censer ก็พร้อมที่จะทำวิจัยร่วมกับนักวิจัย ไม่แน่ใจว่ามหาวิทยาลัยต้องการ จะ up grade กลุ่มนี้ Young Smart Farmer หรือไม่ เข้าใจว่ามีอยู่ที่เมืองจันทบุรีค่อนข้างมาก เรื่องที่สาม ถ้ามองระยะยาว ตอนนี้จะพัฒนาบุคลากรที่มีอยู่ คงต้องมองถึงบุคลากรใหม่ๆ ที่มาทดแทนและเป็นคลื่น ลูกใหม่ได้อย่างไร และที่สำคัญที่สุดก็คือในเรื่องระยะยาว ต้องหาเด็กมาป้อน เรื่องการหาและการพัฒนา feeder

๔. อาจารย์ ดร.ณัฐปคัลภ์ ญาณมโนวิศิษฐ์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร กล่าวให้ข้อมูลเพิ่มเติมกรณีที่ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการกล่าวก็ขอบคุณ ฝ่ายบริหาร รองอธิการบดีบริหาร รองอธิการบดีวางแผน และทีมงาน ได้รวบรวมแล้วประมาณการการปรับปรุงห้องเรียน ประมาณ ๑๘ ล้านบาท ขณะนี้รวบรวมเพื่อปรับปรุงสื่ออุปกรณ์ที่เห็นตรงกันว่าต้องปรับปรุง แต่ด้วยข้อจำกัดงบประมาณคงต้องเสนอสภามหาวิทยาลัย สำหรับ TOR และงบประมาณได้จัดทำไว้เรียบร้อยแล้วว่าจะใช้งบประมาณเท่าไร แต่ห้องจะปรับปรุงอย่างไร ออกแบบเตรียมการไว้เรียบร้อยแล้ว อยู่ที่กระบวนการของงบประมาณเพื่อให้พัสดุดำเนินการตามระเบียบวิธีการพัสดุ ปี ๒๕๖๐ หวังว่าจะทันเดือนสิงหาคม ก็พยายามเต็มที่ที่จะเร่งดำเนินการ

๕. ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ กล่าวว่าเรื่องวิชาพื้นฐาน ใช้มาตั้งแต่เป็นวิทยาลัยครู ถ้าหลัง ต้องการให้เร่งดำเนินการ ถ้าเป็นกลุ่มแล้วเรียนรวมได้ยิ่งดี แล้วใช้ข้อสอบกลาง จะบังคับเด็กให้อ่านหนังสือไปในตัว บางวิชาเด็กบ่นว่าเรียนไปไม่ได้อะไรเลย ก็จัดทีม สมมติผมสอนวิชา กฎหมายในชีวิตประจำวัน ก็จัดทีมของผมไปสอนและใช้ชุดข้อสอบกลาง ก็จะเกิดระบบเด็กอ่านหนังสือเอง และเด็กก็จะได้รู้จักกันในแต่ละสาขา

๖. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มรกต ตันติเจริญ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ กล่าวว่าที่ มจร. การสอน GE ตอน Lecture เชิญอาจารย์จากข้างนอกเพื่อจะให้เกิดความหลากหลายแล้วเมื่ออาจารย์ Lecture เสร็จประมาณสักสองชั่วโมง จะแบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มๆ ให้เด็กมานั่งคุยกันแล้วก็มีอาจารย์เข้ามา บางครั้งก็ไปอยู่ที่ราชบุรี ตอนบ่ายจะให้เด็กออกไปทำกิจกรรม ไบรโอแก๊ส เลี้ยงผึ้ง ดังนั้น เด็กก็จะมีประสบการณ์เรียนรู้จริงแต่อาจารย์ต้องทำงานหนัก

๗. อาจารย์ ดร.สุพัฒน์ เศรษฐาคมกุล กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์ กล่าวว่าเห็นด้วยในหลักการที่ถึงเวลาแล้วที่จะต้องพัฒนาหลักสูตรโดยเฉพาะในเรื่องของรายวิชา GE แต่ใน Concept อย่าลืมในเรื่องของความเป็นพื้นฐานของชีวิตมนุษย์ และองค์ประกอบของวิชาใน GE ควรเป็นองค์ประกอบที่หลากหลายเพื่อให้ชีวิตมนุษย์นั้นสมบูรณ์และเดินได้อย่างตามอัตภาพในปัจจุบัน หมายถึงว่าต้องเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของปัจจุบันนี้ จะมีกระบวนการหรือวิธีการอย่างไรก็ตามขอให้ยึดหลักการตรงนี้ไว้ เนื่องจากที่ผ่านมาบางหลักสูตรจะใส่วิชาเข้าไปโดยไม่ได้ดูสัดส่วนของความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง จุดนี้ต้องระวัง

๘. นายกสภามหาวิทยาลัย กล่าวว่าถ้าพิจารณาตาม Project ที่ ๑ ๒ ๓ ดี และควรต้องทำ ปัญหาจะทำกันได้หรือไม่ เพราะว่าทั้งหมดอยู่ที่อาจารย์ พร้อมทั้งจะพัฒนาหรือไม่ ถ้าอาจารย์ไม่พัฒนา ยังอยู่ที่เดิม ยังสอนแบบเดิม ทั้งหมดนี้ล้มหมด เพราะไม่ได้ตั้งใจให้มานั่ง Lecture เป็นเรื่องของการต้อง Discuss ขึ้นแล้วก็ไปดูงาน ไปฝึกงาน คือวิธีการจัดการเรียนการสอนต้องเปลี่ยน จะทันหรือไม่ ตั้งแต่ Project ที่ ๑ ความจริง GE สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาไม่ควรกำหนดวิชามาให้ สุดแต่มหาวิทยาลัยใดๆ จะไปคิดทำ ถ้าพื้นเพเด็กขาดอะไร ก็ใส่ตรงนั้น แต่สิ่งหนึ่งที่มนุษย์ปัจจุบันจะต้องมี มี ๓ เรื่อง คือ ๑) พื้นฐานความเป็นมนุษย์ในด้านวินัย จริยธรรม และความรู้ แต่จะเรียนกันอย่างไรด้วยวิชาอะไร มีแค่นี้พอแล้ว ทำอย่างไรถึงจะให้เกิดอย่างนั้นได้ ๒) ที่ต้องการที่สุดเวลานี้ คือ ความรู้พื้นฐานด้านการสื่อสารทางภาษา จะเป็นภาษาจีน หรือภาษาอังกฤษ ก็แล้วแต่ ต้องได้ตั้งแต่ปี ๑ สำหรับการส่งไปดูงานไปทำงาน ๓) ความรู้เกี่ยวกับดิจิทัลสมัยใหม่ซึ่งไปไกลและเปลี่ยนทุกวัน ถ้าไม่รู้พื้นฐานตรงนี้จะทำอะไรต่อไปก็ไม่ได้ คิดว่าสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาควรกำหนดแค่นี้ แล้วจะทำอย่างไรให้เด็กมีความรู้พื้นฐานสามอย่างนี้ จะใช้กี่หน่วยกิตจะใช้อะไรก็ปล่อยมหาวิทยาลัยทำไป ถ้าทำได้อย่างนี้การเปลี่ยน GE จึงจะเกิดผล มิฉะนั้นก็จะกำหนดวิชามาให้แล้วให้เลือก แปลว่าคิดมาล่วงหน้า ซึ่งไม่รู้ว่าเด็กแต่ละแห่งแตกต่างกันอย่างไร

/นั่นคือเรื่อง GE แล้วมาถามว่า ...

นั่นคือเรื่อง GE แล้วมาถามว่าถ้าทำตัวนี้ได้ ใช้กับใคร ใช้กับทั้งมหาวิทยาลัยหรือใช้เฉพาะบัณฑิตพันธุ์พิเศษ ถ้าใช้กับทั้งมหาวิทยาลัยอาจารย์เองก็ต้องได้รับการพัฒนาไปพร้อมๆ ควบคู่กันไป แล้วอาจจะต้องคุยกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาด้วยว่าอย่าเอามาตรฐานที่ว่า ต้องมีอาจารย์อยู่ในห้องเรียนเท่านั้นเท่านั้น ชั่วโมง เพราะมีฉะนั้นจำกัดแค่ความรู้ของอาจารย์ ไม่ได้ไปข้างนอกอย่างที่คนข้างนอกนำมา ถ้าเอาคนข้างนอก มาแล้วอาจารย์เป็นคนกำกับก็จะทำให้เด็กได้ความรู้สูงขึ้น เพราะความรู้ไม่ได้อยู่ในตำราเรียน อยู่ข้างนอก มากกว่าในตำราเรียน แล้วที่สำคัญที่สุดก็คือ ความรู้จากประสบการณ์ Project ที่ ๒ ที่เป็นห่วงกันว่าถ้าจัด course ไม่ดี จะทำให้โอนหลักสูตรไปเข้าหลักสูตรปกติไม่ได้ ต้องคิดให้ดีว่าจะสร้างหลักสูตรระยะสั้นเพื่อ ให้คนไปทำอาชีพที่เขาเลือกได้ สามารถเดินไปข้างหน้าได้ หรือจะสอนเพื่อให้ไปเป็นพื้นฐานในการมาเอาปริญญา จะคนละอย่าง ถ้าสอนให้เป็นพื้นฐานในการมาเอาปริญญาก็ต้องตรงตาม course ทั้งหมด สอนอะไรอย่างอื่น มากไม่ได้ ถ้าสอนมากก็จะกลายเป็นในที่สุดไม่ได้ความรู้ ดังนั้นอาจจะต้องออกแบบ course นี้โดยไม่ต้องพะวง ถึงปริญญาตรี แต่เวลาเทียบ เวลาที่จะมาเอาปริญญาตรี สามารถทำวิชาที่ใกล้เคียงกันถือว่าเหมือนกันได้ เท่ากับว่าเรียนคนละอย่างไม่จำเป็นจะต้องไปเรียนเหมือนกันเว้นแต่ในวิชาที่เขามี เป็นวิชาซีพีที่เขามี คณะกรรมการออกใบอนุญาตอันนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งต่อไปคงจะน้อยลงเพราะว่าห้ามไม่ให้เข้ามาเกี่ยวข้องกับหลักสูตร ดังนั้นต้องชั่งน้ำหนักว่าจะต้องทำอะไร เพราะว่าจะไปสอนกลุ่มรากหญ้าอย่างที่อาจารย์มรกด ว่ายิ่งไปคำนึงถึงหลักสูตรปกติไม่ได้เลยเพราะจะไม่มีพื้นฐานทางวิชาวิทยาศาสตร์เบื้องต้น ไม่มีความรู้อะไร ภาษาที่ไม่มีใช้หรือไม่ แต่เขาเก่ง ทำทุเรียนจนกระทั่งขายได้ รวยกว่าเรา เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะต้องไปสอนก็คือ ในเชิงพันธุ์หรือวิธีการอะไรต่างๆ เทคนิคที่ใช้ไปต่อยอด Course สั้นคือสองปีใช่หรือไม่ ความจริงระยะเวลา สั้นกว่านั้นได้ แต่ว่าเฉพาะจุด เช่น คนที่ต้องการรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโลจิสติกส์ รู้เพียงพอที่จะได้ทราบวิธีการ ส่งของ การกระจายสินค้าได้อย่างไร อาจไม่ต้องเรียนถึงสองปี ทำหลักสูตรสั้นๆ แล้วบอกระบบโลจิสติกส์ เป็นอย่างนี้ สำหรับบัณฑิตพันธุ์ใหม่ จริงๆ คือบัณฑิตที่พึงประสงค์ในความต้องการ ที่บอกว่าผลิตบัณฑิต ที่ทำงานได้ก็คืออันนี้ เพียงแต่ที่ผ่านมายังทำไม่สำเร็จ เมื่อจะทำสมควรหรือไม่ที่จะต้องคิดเมื่อทุกสาขาด้วย มีฉะนั้น จะกลายเป็นผลิตบัณฑิตส่วนหนึ่งที่ทำงานได้ อีกส่วนที่เอาไว้ไปติดข้างฝา ดังนั้นจะเปลี่ยนถ้าได้คำตอบ วิธีการนี้มาได้แล้ว อาจจะต้องเริ่มทยอยใช้ เพราะต้องใช้แผนระยะยาว อย่างน้อยในระยะเวลาสี่ปีหรือห้าปีกว่า จะเปลี่ยนได้สำหรับคนที่เริ่มเรียนไปแล้ว ถ้าทำได้ GE สำหรับคนที่เข้าปี ๑ จะได้ประโยชน์จริงๆ ส่วนปี ๒ ปี ๓ ปี ๔ จะยังอยู่ของเก่าแต่ก็เปิดโอกาสได้ว่าใครต้องการมาเรียนมีเวลาว่างๆ ก็มาเรียน ก็ไม่ต้องนับ หน่วยกิตก็เรียนเป็นความรู้ไปทำงาน เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องเตรียมด้วยสำหรับหลักสูตรอื่น ๆ ทำอย่างนี้ ต้องการทุน ต้องใช้เงินมาก ถ้าทำสำเร็จ ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ปริมาณ ไม่ต้องการปริมาณ เพราะหลักสูตรกลุ่มนี้ ต้องคิดค่าใช้จ่ายใหม่ ให้คุ้มแล้วเหลือที่จะไปพัฒนาอย่างอื่น คนเหล่านี้จะมีคนสนับสนุนอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็น ทุนของ EEC หรือทุนของผู้ประกอบการ หรือทุนของรัฐบาล ต้องเก็บค่าใช้จ่ายเหล่านี้ให้เพียงพอเพื่อแผ้ว ณะอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในเป้าหมาย ผมคิดว่าเป็นนิมิตรหมายที่ดีที่อธิการบดีได้ทำมาแต่เตรียมการเตรียมใจไว้ ด้วยว่าอุปสรรคคงมีไม่น้อยแต่ก็ต้องสู้กัดฟันกันไป ที่สำคัญก็คือบอกกล่าวเล่าให้ประชาคมฟังด้วยว่า มหาวิทยาลัยกำลังจะเดินไปทิศทางนี้ แล้วถ้าทำสำเร็จจะเอาอะไรก็ได้ ปัญหาตอนนี้คือหาเงินก่อนแล้วถึงค่อย มาทำ หรือไปกู้หนี้ยืมสินมาก่อนแล้วค่อยหาเงิน ปัญหาอยู่ตรงนี้ ตอนนี้ถ้าพื้นฐานขาดไม่มีเงินก็อาจจะต้องไปกู้มา เพื่อที่จะมาทำพื้นฐาน แต่ความฟุ่มเฟือยรจนกระทั่งสำเร็จแล้วค่อยมี

มติที่ประชุม อนุมัติในหลักการตามโครงการที่นำเสนอ และมอบมหาวิทยาลัย
สื่อสารทำความเข้าใจกับประชาคมว่ามหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการไปในทิศทางใดเพื่อรองรับระเบียบเศรษฐกิจ
พิเศษภาคตะวันออก (EEC)

/ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

๔.๑ พิจารณาแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (วาระลับ)

เลขานุการสภามหาวิทยาลัยนำเสนอว่า คณะกรรมการพิจารณาดำแหน่งทางวิชาการ (ก.พ.ต.) พิจารณาผลงานทางวิชาการในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานมหาวิทยาลัย รวม ๓ ราย ผลการพิจารณาเป็นดังนี้

๔.๑.๑ พิจารณาการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์

ดร.นพมาศ หงษาชาติ

ด้วยอาจารย์ ดร.นพมาศ หงษาชาติ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ โดยเสนอผลงานวิชาการเพื่อรับการประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ประกอบการขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ คือ หนังสือ เรื่อง ความรู้พื้นฐานทางภาษาและการสอนสำหรับครูภาษาอังกฤษ

สรุปผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ของอาจารย์ ดร.นพมาศ หงษาชาติ เสนอเพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ โดยวิธีปกติ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ มีมติ คือ

๑. ผลการประเมินจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ คือ “ผ่าน”

๒. ผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ระดับคุณภาพ “อยู่ในระดับดี” คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ จึงเห็นสมควร ให้ อาจารย์ ดร.นพมาศ หงษาชาติ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะกรรมการพิจารณาดำแหน่งทางวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ มีมติว่าผลงานทางวิชาการของอาจารย์ ดร.นพมาศ หงษาชาติ คุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด เห็นชอบให้ได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ไม่ก่อนวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐

มติที่ประชุม อนุมัติให้อาจารย์ ดร.นพมาศ หงษาชาติ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ไม่ก่อนวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐

๔.๑.๒ พิจารณาการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประสาน

นันทะเสน

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าอาจารย์ประสาน นันทะเสน ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดคณะวิทยาการจัดการ ขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ โดยเสนอผลงานวิชาการเพื่อรับการประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ประกอบการขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ คือ ตำรา เรื่อง เศรษฐศาสตร์จุลภาค ๑

สรุปผลการประเมินผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประสาน นันทะเสน เสนอเพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ โดยวิธีปกติ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ มีมติ คือ

๑. ผลการประเมินจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ คือ
“ผ่าน”

๒. ผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ระดับคุณภาพ “อยู่ในระดับดี”

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ จึงเห็น**สมควร** ให้ อาจารย์ประสาน นันทะเสน ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ มีมติว่าผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประสาน นันทะเสน คุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด เห็นชอบให้ได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ไม่ก่อนวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑

มติที่ประชุม อนุมัติให้อาจารย์ประสาน นันทะเสน ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ไม่ก่อนวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑

๔.๑.๓ พิจารณาการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ชัชวาล

นิมโรธรรม

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าอาจารย์ชัชวาล นิมโรธรรม พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ สังกัดคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยเสนอผลงานวิชาการ เพื่อรับการประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ประกอบการขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ คืองานวิจัยจำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. งานวิจัย เรื่อง การเพิ่มสมรรถนะเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน โดยใช้วงแหวน ๕ เหลี่ยมวางเอียง

๒. งานวิจัย เรื่อง Mango Sheet Drying by the Solar Dryer Combine with Electric Coil.

สรุปผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ของอาจารย์ชัชวาล นิมโรธรรม เสนอเพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยวิธีปกติ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ มีมติ คือ

๑. ผลการประเมินจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ คือ
“ผ่าน”

๒. ผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ระดับคุณภาพ “อยู่ในระดับดี”
คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ จึงเห็น**สมควร** ให้อาจารย์ชัชวาล นิมโรธรรม ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ มีมติว่าผลงานทางวิชาการของอาจารย์ชัชวาล นิมโรธรรม คุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด เห็นชอบให้ได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ไม่ก่อนวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

มติที่ประชุม อนุมัติให้อาจารย์ชัชวาล นิมโรธรรม ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ไม่ก่อนวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

๔.๒ พิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย และคณะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย และคณะ ได้ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย คณะ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เรียบร้อยแล้ว จึงเสนอรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย และคณะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ

รองศาสตราจารย์ ดร.ทองหล่อ วงษ์อินทร์ ประธานคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย และคณะ แนะนำคณะกรรมการที่ประชุม ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ทองหล่อ วงษ์อินทร์ ประธานคณะกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ประเทือง ภูมิภัทราคม กรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวนเพชร กรรมการ (ไม่ได้มา)
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ เทียรทอง กรรมการ
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล กรรมการ
๖. อาจารย์รัชฎาพร วงษ์โสพนากุล เลขานุการ

กรอบการดำเนินการ คณะกรรมการดำเนินการตามข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ มาตรา ๓๙, ๔๙ และ ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ว่าด้วยการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย และคณะ พ.ศ. ๒๕๕๗

วัตถุประสงค์ ประกอบด้วย ๑. เพื่อติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย คณะ และหน่วยงานเทียบเท่าคณะ ๒. เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานและธรรมาภิบาลของผู้บริหาร ๓. เพื่อให้ข้อเสนอการปรับปรุงและพัฒนาต่อสภามหาวิทยาลัย

กรอบการประเมิน มี ๔ ด้าน ดังนี้ ๑. ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติ ๒. การพัฒนาองค์กร ๓. การปฏิบัติตามพันธกิจหลัก ๔. การบริหารงานและการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

ประเด็นประเมินและค่าน้ำหนักของการประเมิน มี ๔ ส่วน ดังนี้ ๑. ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตามประเด็นยุทธศาสตร์ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ๒. การพัฒนาองค์กร ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๓. การปฏิบัติตามพันธกิจหลัก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๔. การบริหารงานและการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร ๒๐ เปอร์เซ็นต์

วิธีการดำเนินการ

๑. ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตามประเด็นยุทธศาสตร์ โดยติดตามตัวชี้วัด ๒ ตัวชี้วัด ดังนี้ ๑.๑ ประเมินผลการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ (ร้อยละ ๒๐) มาจากรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัย คณะ สำนัก/สถาบัน ๑.๒ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่าย (ร้อยละ ๒๐) มาจากฐานข้อมูลระบบงบประมาณการเงิน

๒. การพัฒนาองค์กร โดยติดตามตัวชี้วัด ๒ ตัวชี้วัด ดังนี้ ๒.๑ การดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมิน ๒ ชุด ได้แก่ สกอ. และคณะกรรมการติดตามฯ (ร้อยละ ๕) มาจากรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัย คณะ สำนัก/สถาบัน ๒.๒ การตรวจสอบผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ที่สำคัญที่สภาฯ มอบหมาย (ร้อยละ ๕) มาจากการสอบถาม/สนทนากลุ่มนักศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต ผู้ปกครอง บุคลากร ฯลฯ

๓. การปฏิบัติตามพันธกิจหลัก โดยติดตามตัวชี้วัด ๕ ตัวชี้วัด ดังนี้ ๓.๑ การผลิตบัณฑิต (ร้อยละ ๑๐) ๓.๒ การวิจัย (ร้อยละ ๗) ๓.๓ บริการวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่น (ร้อยละ ๕) ๓.๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (ร้อยละ ๔) ๓.๕ การบริหารจัดการและการบริหารความเสี่ยง (ร้อยละ ๔) ข้อมูลมาจากการรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัย คณะ สำนัก/สถาบัน

๔. การบริหารงานและการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร โดยติดตามตัวชี้วัด ๒ ตัวชี้วัด ดังนี้ ๔.๑ ด้านการบริหารงานของผู้บริหาร (ร้อยละ ๑๐) ๔.๒ ด้านการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร (ร้อยละ ๑๐) ข้อมูลมาจากแบบสอบถามความคิดเห็นของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยทุกระดับ

รองศาสตราจารย์ ดร.ประเทือง ภูมิภัทราคม กรรมการ รายงานการติดตามตรวจสอบและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนี้

หน่วยงานที่รับการติดตาม ตรวจสอบฯ ๑๔ หน่วยงาน ดังนี้ ๑. มหาวิทยาลัย ๒. คณะครุศาสตร์ ๓. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ๔. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ๕. คณะวิทยาการจัดการ ๖. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๗. สำนักงานอธิการบดี ๘. สถาบันวิจัยและพัฒนา ๙. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ๑๐. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ๑๑. ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น ๑๒. บัณฑิตวิทยาลัย ๑๓. สถาบันพัฒนาคุณภาพครู ๑๔. สถาบันเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

๑. ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตามประเด็นยุทธศาสตร์ (ค่าน้ำหนัก ๔๐% ได้ ๓๓.๓๐ %) ดังนี้

๑.๑ ประเมินผลการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ อยู่ในระดับพอใช้ในภาพรวมตัวชี้วัดทั้งหมด ๕๐ บรรลุ ๓๕

๑.๒ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่าย อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายในรายไตรมาส จะพบว่า ไตรมาสที่ ๑ ไตรมาสที่ ๒ ไตรมาสที่ ๓ ได้เกินเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนด ยกเว้นไตรมาสที่ ๔ โดยรวมแล้วหย่อนเล็กน้อย ก็ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีสามารถดำเนินการเบิกจ่ายได้ ๙๑.๙๘% จากงบประมาณทั้งหมด

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

(๑) ควรมีคณะกรรมการกำกับแผนยุทธศาสตร์ มีหน้าที่ตั้งแต่พัฒนาแผน กำหนดตัวชี้วัด กำหนดผู้รับผิดชอบ มีการกลั่นกรอง การจัดทำโครงการกิจกรรม การกำกับ การดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนและต้องมีการติดตามตรวจสอบอยู่เสมอเพื่อการพัฒนาคุณภาพและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

(๒) เมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามประเด็นยุทธศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ แต่มีตัวชี้วัดบางตัวที่ยังไม่บรรลุตามเป้าหมาย โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการผลิตบัณฑิต การวิจัย การพัฒนาอาจารย์ ซึ่งเป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย จึงควรให้ความสำคัญเป็นการเร่งด่วน โดยทำการศึกษา และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาต่อไป

๒. การพัฒนาองค์กร (ค่าน้ำหนัก ๑๐% ได้ ๘.๒๐%) ดังนี้

๒.๑ การดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมิน อยู่ในระดับดี
๒.๒ การตรวจสอบผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยที่สำคัญที่สุด
มอบหมาย อยู่ในระดับดี

/ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

(๑) ควรมีการสังเคราะห์ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการต่าง ๆ ว่าเรื่องใดมีความสำคัญมากที่สุดตามลำดับ และพยายามดำเนินการให้เกิดผลการปรับปรุงพัฒนาให้สำเร็จเป็นเชิงประจักษ์

(๒) หากเรื่องใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการและจำเป็นต้องใช้งบประมาณมหาวิทยาลัยควรจัดงบประมาณสนับสนุน

๓. การปฏิบัติตามพันธกิจหลัก (ค่าน้ำหนัก ๓๐% ได้ ๒๓.๙๐%) มี ๕ ด้าน ดังนี้

๓.๑ การผลิตบัณฑิต อยู่ในระดับพอใช้

การรับนักศึกษาในปีที่ผ่านมาไม่บรรลุตามแผน เพราะสามารถรับนักศึกษาได้ ๙๖.๓๗ จากแผนการรับนักศึกษา หย่อนไปเล็กน้อย มีนักศึกษาได้รับรางวัลระดับชาติ ๔๒ คน อาจารย์ได้รับรางวัลระดับชาติ ๖ คน ถือว่าดี ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตอยู่ในระดับดี (๔.๔๗%) ภาวะการทำงานถือว่าพอใช้ได้ (๖๙.๕๘%) อาจารย์มีวุฒิปริญญาเอก (๒๖.๗๕%) ถือว่ายังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด ปริญญาเอกจะต้องมีถึง ๔๐% เป็นอย่างน้อย อาจารย์มีตำแหน่งวิชาการ (๑๙.๑๕%) ถือว่ายังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด ตำแหน่งทางวิชาการต้องมีถึง ๖๐% ส่วนผลคุณภาพการศึกษาภายในที่ สกอ. ตั้งคณะกรรมการประเมินนั้น ในระดับหลักสูตร ผ่าน ๔๙ หลักสูตร ไม่ผ่าน ๔ หลักสูตร ผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้ ในระดับคณะ ได้ระดับดี ๑ คณะ ระดับพอใช้ ๔ คณะ ในระดับสำนัก/สถาบัน/ศูนย์ ได้ระดับดีมาก ๓ หน่วยงาน ระดับดี ๒ หน่วยงาน และระดับพอใช้ ๓ หน่วยงาน เมื่อดูในภาพรวมระดับมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

(๑) ควรยกระดับคุณภาพหลักสูตรให้มีมาตรฐานสูงขึ้นในปีต่อไป โดยเฉพาะหลักสูตรที่ไม่ผ่านการประเมิน ๔ หลักสูตร โดยการปรับปรุงตามเกณฑ์การประเมิน และมหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความสามารถด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะการเรียนรู้เข้าสู่ยุคไทยแลนด์ ๔.๐

(๒) ควรมีการวิจัยติดตามผลการบริหารหลักสูตรเพื่อนำมาปรับปรุงในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

(๓) เนื่องจากการพัฒนาอาจารย์ทั้งด้านวุฒิของอาจารย์และตำแหน่งทางวิชาการยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานตามที่ สกอ. กำหนด จึงควรให้มหาวิทยาลัยมีแผนการพัฒนาคณาจารย์และดำเนินการตามแผนให้จริงจังและต่อเนื่อง

๓.๒ การวิจัย อยู่ในระดับดี โดยมีอาจารย์ทำผลงานวิจัย ๒๕.๒๓% ผลงานวิจัยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ต่ออาจารย์ประจำ ๒๖.๑๔% ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ ๑๒ เรื่อง ผลงานวิจัยที่จัดสิทธิบัตร ๔ เรื่อง และเครือข่ายวิจัย ๕ เครือข่าย จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยต่ออาจารย์ประจำ ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ทุกกลุ่มวิชามีเงินสนับสนุนสูงกว่าเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด ถือว่าเรื่องงบประมาณเพื่อการวิจัยดีมาก

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

(๑) ควรมีผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชนให้มากขึ้น ดังนั้น โครงการวิจัยควรมาจากความต้องการของท้องถิ่น และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง โดยมหาวิทยาลัยมีการวิเคราะห์ปัญหา ร่วมกับบุคลากรในท้องถิ่น ซึ่งจะส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นสามารถทำวิจัย ในอนาคตได้

(๒) ควรแสวงหาทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกให้มากขึ้น โดยการ เสริมสร้างศักยภาพนักวิจัยให้สูงขึ้นจนเป็นที่ประจักษ์ รวมถึงฝึกการทำงานร่วมกันกับนักวิจัยในศาสตร์และ เครื่องมืออื่นๆ จึงจะทำให้มีงบประมาณมาสนับสนุนงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น

๓.๓ บริการวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่น อยู่ในระดับดี จำนวนโครงการ บริการวิชาการ ๒๙ โครงการ โครงการร่วมมือกับท้องถิ่น ๒๓ โครงการ (๗๙.๓๑%) โครงการสืบเนื่องมาจาก พระราชดำริ ๖ โครงการ (๒๐.๖๙%) นอกจากนี้ยังมีการบูรณาการกับการเรียนการสอน ๘ โครงการ เครื่องมือ บริการวิชาการกับท้องถิ่น ๒๗ เครื่องมือ

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

(๑) ควรพัฒนาโครงการบริการวิชาการให้มีจำนวนโครงการและมีความหลากหลายให้มากขึ้น เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีรายได้จากการบริการวิชาการสูงขึ้น

(๒) ควรร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาโครงการบริการวิชาการที่มาจากความต้องการและปัญหาของท้องถิ่นอย่างแท้จริง เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปพัฒนาชุมชนให้เกิดความยั่งยืน

(๓) ควรให้ความสำคัญกับการบูรณาการบริการวิชาการกับการเรียนการสอน และการวิจัยอย่างชัดเจน เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์ต่างๆ ให้ก้าวหน้า

๓.๔ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม อยู่ในระดับดี จำนวนโครงการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ๒๐ โครงการ มีงานสร้างสรรค์ นวัตกรรมด้านศิลปะ ๗ ชิ้นงาน บุคลากรได้รับรางวัล ๒ คน มีการบูรณาการกับการเรียนการสอน ๘ โครงการ เครื่องมือการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ๗ เครื่องมือ

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

(๑) ควรจัดโครงการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการท่องเที่ยว เพื่อสร้างงานและรายได้ให้กับคนในชุมชนท้องถิ่นในลักษณะการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

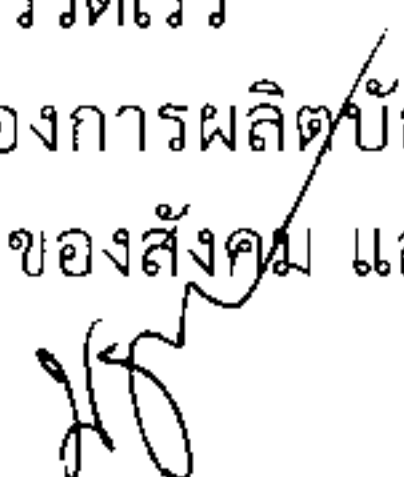
(๒) ควรพัฒนาพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการ เพื่อทำให้พิพิธภัณฑ์มีชีวิต ดึงดูดความสนใจของประชาชน นักท่องเที่ยว รวมทั้งชาวต่างประเทศที่เข้ามาในเมืองไทย

๓.๕ การบริหารจัดการและการบริหารความเสี่ยง อยู่ในระดับดี โดยประเมินความพึงพอใจในการใช้งานระบบสารสนเทศ (๓.๕๙ จาก ๕.๐๐) โครงการพัฒนาบุคลากรการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ/ตำแหน่งงาน ๓ โครงการ บุคลากรได้รับทุนการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ๑๑ คน

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

(๑) การพัฒนาบุคลากร ควรมีการวางแผนพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มคุณวุฒิปริญญาเอกและตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้งเสริมสร้างศักยภาพอาจารย์ให้มีความสามารถในการจัดการศึกษาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

(๒) การพัฒนางาน ควรเร่งรัดพัฒนาคุณภาพของการผลิตบัณฑิต และการมีงานทำ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม และให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงที่จะมีผลต่อความอยู่รอดของมหาวิทยาลัย

(๓) การพัฒนางบประมาณ ควรมีการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านการเงิน เพื่อกำหนดทิศทางด้านงบประมาณให้เหมาะสม และวางแผนในการจัดการรายได้จากกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยมีสถานภาพทางการเงินที่มั่นคงมากขึ้น โดยยึดหลักการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ และขยายโอกาส

๔. การบริหารงานและการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของอธิการบดี (ค่าน้ำหนัก ๒๐% ผลการประเมินได้ ๑๕.๐๔%) มีการประเมิน ๒ ด้าน ดังนี้ ๑. ด้านการบริหารงานของผู้บริหาร ๒. ด้านการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร ทั้งสองด้านอยู่ในระดับดี

สรุปผลการประเมินระดับมหาวิทยาลัย

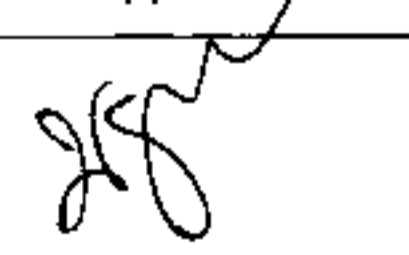
ประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้รับ	ผลประเมิน
ส่วนที่ ๑ ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติตามประเด็นยุทธศาสตร์	๔๐	๓๓.๓๐	๔.๑๖ (ดี)
ส่วนที่ ๒ การพัฒนาองค์กร	๑๐	๘.๒๐	๔.๑๐ (ดี)
ส่วนที่ ๓ การปฏิบัติตามพันธกิจหลัก	๓๐	๒๓.๙๐	๓.๙๘ (ดี)
ส่วนที่ ๔ การบริหารงานและการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล	๒๐	๑๕.๐๔	๓.๗๖ (ดี)
รวม	๑๐๐	๘๐.๔๔	๔.๐๒ (ดี)

รายงานการประเมินระดับคณะ

หน่วยงาน	ผลงาน	ระดับ
๑. มหาวิทยาลัย	๓.๙๘	ดี
๒. คณะครุศาสตร์	๓.๗๑	ดี
๓. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๓.๖๖	ดี
๔. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๔.๐๐	ดี
๕. คณะวิทยาการจัดการ	๓.๖๒	ดี
๖. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๔.๐๙	ดี

รายงานการประเมินระดับสำนัก สถาบัน ศูนย์

หน่วยงาน	ผลงาน	ระดับ
๑. สำนักงานอธิการบดี	๓.๘๑	ดี
๒. สถาบันวิจัยและพัฒนา	๔.๕๓	ดีมาก
๓. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ	๓.๔๔	พอใช้
๔. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน	๓.๔๓	พอใช้
๕. ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น	๔.๒๙	ดี

/รายงานการประเมินส่วนงานภายใน

รายงานการประเมินส่วนงานภายใน

หน่วยงาน	ผลงาน	ระดับ
๑. บัณฑิตวิทยาลัย	๓.๒๔	พอใช้
๒. สถาบันพัฒนาคุณภาพครู	๓.๘๒	ดี
๓. สถาบันเศรษฐกิจพอเพียง	๓.๖๘	ดี

ข้อเสนอแนะเร่งด่วนเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

๑. ด้านผลิตบัณฑิต

๑.๑ ควรปรับปรุงหลักสูตรที่บูรณาการการเรียนการสอนกับการทำงานตามแนวคิดของบัณฑิตพันธุ์ใหม่

๑.๒ ผลิตบัณฑิตให้มีมาตรฐานด้านภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ และภาษาไทย รวมทั้งทักษะการประกอบอาชีพในสาขาวิชา

๒. ด้านศักยภาพอาจารย์

๒.๑ เร่งรัดให้อาจารย์ทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ อย่างน้อยร้อยละ ๓๐

๒.๒ เร่งรัดให้อาจารย์ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก อย่างน้อย ร้อยละ ๔๐

๒.๓ ให้อาจารย์ในสาขาวิชาที่เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพ มีโอกาสเรียนรู้ในสถานประกอบการอย่างน้อยปีละครั้ง

๒.๔ ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในด้านการจัดการเรียนรู้ให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๓. ด้านการจัดการงบประมาณ

เนื่องจากจำนวนนักศึกษามีแนวโน้มลดลง ส่งผลทำให้รายได้หลักของมหาวิทยาลัยลดลง จึงควรพัฒนากลยุทธ์ใหม่โดยลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ขยายโอกาส และประสานกับหน่วยงานที่มีศักยภาพเพื่อพัฒนางานให้เกิดรายได้

๔. ด้านการพัฒนาพื้นที่บางคล้า

๔.๑ ควรมีการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งในด้านการเรียนการสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก โดยกระจายงานและความรับผิดชอบให้รองอธิการบดี ฝ่ายพัฒนาบางคล้ามีอำนาจและความสามารถในการตัดสินใจที่รวดเร็วขึ้น

๔.๒ ควรบริหารจัดการให้ศูนย์บางคล้าเป็นแหล่งเรียนรู้ของประชาชนและเป็นศูนย์บริการด้านการจัดประชุมของชุมชนและระดับภูมิภาค

ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยอภิปราย สรุปได้ดังนี้

๑. ประเด็นหลักสูตรที่ไม่ได้รับการรับรอง สภามหาวิทยาลัยควรกำหนดมาตรการในการลงโทษ เนื่องจากสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบหลักสูตรเมื่อเกิดปัญหา ป.ป.ช. แจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาลงโทษสภามหาวิทยาลัยด้วย

๒. ควรกำหนดให้หน่วยงานที่ได้รับผลการประเมินในระดับพอใช้ต้องพัฒนา ให้ได้รับผลการประเมินในระดับดี

๓. มหาวิทยาลัยควรนำเสนอผลการวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ต่อ สภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบการดำเนินงานว่ามีผลกระทบอะไร อย่างไร กับภายนอก และนำมาบูรณาการกับการเรียนการสอนได้อย่างไร

๔. มหาวิทยาลัยต้องนำผลการประเมินกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ติดตามฯ ส่งให้ทุกคณะและทุกสาขา สำหรับภาพรวมของมหาวิทยาลัยให้แต่ละคนไปคิดว่ามีอะไรบ้าง ที่บุคลากรจะมีส่วนช่วยกันได้ในการทำงานให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ โดยอธิการบดีอาจจะ นัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น สำหรับข้อสังเกตของแต่ละคณะก็ให้ไปดูว่าจะตอบสนองข้อสังเกตเหล่านั้น อย่างไร จะแก้ไขปัญหาที่มีอยู่อย่างไร ภายในเวลาเท่าไร ด้วยวิธีการอะไร เช่น การพัฒนาอาจารย์ ทำอย่างไร ไม่ให้เสียอัตรากำลัง ต้องวางแผนในการพัฒนา สำหรับตำแหน่งทางวิชาการจะต้องทำแผน ใครที่ใกล้ห้าปีแล้ว ต้องส่งยื่นคำขอภายในเมื่อไร มหาวิทยาลัยจะได้ต่อเวลาให้

๕. ข้อเสนอแนะการพัฒนาพื้นที่บางคล้าให้เป็นศูนย์เรียนรู้ มหาวิทยาลัย อาจทำโดยใช้งบประมาณจากโครงการ EEC หรืองบประมาณของจังหวัดได้ เพราะจะได้ผูกไปกับการจัด ผักอบรม เช่น ผักอบรมเรื่อง Smart Farming และจะเป็นที่สำหรับคนมาพักผ่อน การเตรียมการรองรับ ผู้สูงอายุที่จะเข้ามา ต้องวางแผนพิจารณาโดยลงทุนดำเนินงานเป็นระยะๆ การประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ควรอาศัย เด็กนักเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่โดยรอบ เชิญมาดูงานเพื่อให้ช่วยต่อยอดการประชาสัมพันธ์

๖. การประเมินความพึงพอใจผู้บริหารหน่วยงานจากบุคลากรภายใน หน่วยงาน ให้ค่าคะแนนสูงเกินไป และควรให้ผู้ใช้บริการเป็นผู้ประเมิน และควรทบทวนเกณฑ์การประเมิน ตามเกณฑ์สากล เพื่อนำไปสู่กระบวนการได้มาของข้อมูล มิฉะนั้นปัญหาจะเกิดซ้ำ เรื่องความพึงพอใจ ผู้บริหารที่ได้รับความพึงพอใจในระดับที่ไม่สูง ถ้าจะประเมินว่าความสัมพันธ์ระหว่างหัวหน้ากับ ผู้ใต้บังคับบัญชาก็ต้องเป็นอีกอันหนึ่ง ความพึงพอใจต้องเป็นความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเพราะทั้งทีมต้อง รับผิดชอบต่อความพึงพอใจ ไม่ใช่หัวหน้าคนเดียว

๗. ควรประเมินการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ที่แถลงไว้ต่อสภามหาวิทยาลัย หรือประชาคมว่าดำเนินการได้มากน้อยเพียงใด

๘. คณะกรรมการติดตามฯ เสนอเกณฑ์การประเมินต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาก่อนการประเมิน ดังนั้นควรนำข้อสังเกตส่งให้คณะกรรมการติดตามฯ เพื่อปรับเกณฑ์ประเมินว่า จะใช้วิธีสากลหรือใช้วิธีอะไรประเมินผู้ใช้บริการด้วยวิธีสุ่มหรือวิธีอะไร แล้วนำเสนอเพื่อพิจารณา

๙. จากการรายงานผล ข้อมูลงานวิจัยที่นำมาใช้ประโยชน์จะมีมากกว่า ๑๒ ชิ้นงาน ควรนำภาพรวมทุกคณะมานำเสนอ ทั้งนี้ก่อนการรายงานผลต่อสภามหาวิทยาลัยควรมีโอกาส ได้พูดคุยกับฝ่ายบริหารก่อนว่าข้อมูลถูกต้องหรือคลาดเคลื่อนอย่างไร อยากรู้ก็ตามหลักการประเมิน เมื่อรายงานผลแล้วถ้าเห็นว่าข้อมูลไม่ตรง ก็สามารถหักท้วงได้เพื่อให้ปรับแก้ไขเพื่อเอาคะแนน แต่หักท้วงด้วย หลักฐาน

มติที่ประชุม

๑. รับทราบ/เห็นชอบ รายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงาน ของมหาวิทยาลัย และคณะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมอบมหาวิทยาลัยดำเนินการดังนี้

๑.๑ ส่งผลการประเมินกับข้อเสนอแนะ รวมทั้งข้อสังเกตของ คณะกรรมการติดตามฯ ส่งให้ทุกคณะและทุกสาขา พิจารณาว่าจะตอบสนองข้อสังเกตเหล่านั้นอย่างไร จะแก้ไขปัญหาที่มีอยู่อย่างไร ภายในเวลาเท่าไร ด้วยวิธีการอะไร

๑.๒ มอบอธิการบดีจัดประชุมบุคลากรเพื่อรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรว่าบุคลากรแต่ละคนจะมีส่วนช่วยมหาวิทยาลัยอย่างไรเพื่อให้เป็นตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการติดตามฯ

๑.๓ มอบมหาวิทยาลัยจัดประชุมร่วมระหว่างกรรมการสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ และกรรมการชุดต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติเพื่อระดมความคิดเห็น

๒. มอบมหาวิทยาลัย คณะ และผู้เกี่ยวข้องตรวจสอบข้อมูลว่าถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้องให้บันทึกพร้อมหลักฐานแจ้งไปยังคณะกรรมการติดตามฯ เพื่อปรับปรุงข้อมูลให้ถูกต้อง

๔.๓ พิจารณาการปรับอัตราค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ พิจารณาเห็นชอบจำนวนพนักงานมหาวิทยาลัยที่จ้าง กล่าวคือ สายวิชาการ ๒๒๗ อัตรา และสายสนับสนุน ๒๑๓ อัตรา และอนุมัติในหลักการในการปรับอัตราค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ เป็น ๑.๕ เท่าของอัตราข้าราชการ และ ๑.๓ เท่าของอัตราข้าราชการ สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน โดยมอบผู้บริหารมหาวิทยาลัย และผู้รับผิดชอบ สํารวจเงินเหลือจ่ายจากแหล่งอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาพิจารณาเพิ่มเงินเดือนให้พนักงานมหาวิทยาลัยตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานให้เป็นธรรมก่อนแล้วจึงมาปรับเพิ่มเงินเดือนในอัตรา ๑.๓ และ ๑.๕ ของอัตราข้าราชการ แล้วนำมาเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอีกครั้ง อีกทั้งมอบอธิการบดีเชิญกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้แทนคณาจารย์ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมประชุมกับคณะกรรมการกองทุนพนักงานมหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาข้อมูลร่วมกันให้รอบคอบ นั้น

มหาวิทยาลัยขอเรียนว่า มหาวิทยาลัยได้เชิญผู้เกี่ยวข้องประชุมเพื่อพิจารณาในประเด็นดังกล่าวแล้ว อีกทั้งเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยได้เชิญพนักงานมหาวิทยาลัย ทั้งสองสายงาน เพื่อรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกอบการปรับอัตราค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ควรปรับประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่เป็นลูกจ้างชั่วคราว แต่ไม่เกิน ๒๐ ปี
๒. ไม่ควรนำเงินอุดหนุนบวกเพิ่มเงินเทียบเท่าเงินประจำตำแหน่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ เว้นแต่นำเงินจากแหล่งอื่น หรือมหาวิทยาลัยได้รับเงินอุดหนุนเพิ่มขึ้นจากสำนักงบประมาณ

๓. มหาวิทยาลัยควรบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับข้าราชการ กล่าวคือ ในขณะที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีเงินเดือนเท่าใดก็ให้ได้รับเงินเดือนเท่านั้นต่อไปเช่นเดียวกับข้าราชการ

๔. มหาวิทยาลัยควรให้พนักงานมหาวิทยาลัยมีเงินเดือนในอัตรา ๑.๕ และ ๑.๗ ของอัตราข้าราชการ

๕. ขอให้มหาวิทยาลัยพิจารณาแก้ไขข้อบังคับให้สามารถอยู่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยต่อไปจนครบอายุ ๖๐ ปี โดยไม่ต้องขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์

อนึ่ง ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ พร้อมด้วยคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน รวมทั้งสิ้น ๑๓๕ คน เข้าชื่อร้องขอความเป็นธรรม กรณีเงินปรับเพิ่มเพื่อเป็นฐานเงินเดือนพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ โดยเสนอต่อนายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี และประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ รายละเอียดตามเอกสารประกอบระเบียบวาระนี้ มีคำขอสรุปได้ดังนี้

๑. ไม่ควรนำเงินอุดหนุนจ่ายเป็นเงินเทียบเท่าเงินประจำตำแหน่งของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไปรวมกับฐานเงินเดือนของผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

๒. การคำนวณเงินปรับเพิ่ม (ค่าประสบการณ์) กรณีที่ปรับเพิ่มตั้งแต่วันที่บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยนั้น ควรพิจารณาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและควรนำผลการประเมินความดีความชอบมาประกอบการพิจารณาด้วย

อย่างไรก็ดี มหาวิทยาลัยได้คำนวณเงินอุดหนุนเพื่อจ่ายเป็นค่าจ้างและสวัสดิการทั้งปีงบประมาณ ๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว โดยมีขั้นตอนในการคำนวณ ดังนี้

๑. ปรับเพิ่มเงินค่าจ้างกลางปีไม่เกินร้อยละ ๒ ของอัตราเงินเดือน (ตามข้อบังคับกำหนด)

๒. ปรับเงินค่าจ้างอัตรา ๑.๓ ของอัตราข้าราชการสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน และ ๑.๕ ของอัตราข้าราชการสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ และ

๓. ปรับเพิ่มค่าจ้างตามปีที่เริ่มบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยจึงเสนอจำนวนเงินอุดหนุนและการใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานมหาวิทยาลัยทั้งปีงบประมาณ หลักเกณฑ์การปรับเพิ่มโดยเสนอเกณฑ์การปรับเพิ่ม และแนวทางในการปรับแก้ข้อบังคับต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา เพื่อให้สอดคล้องกับงบประมาณที่คาดว่าจะได้รับจัดสรรจากสำนักงบประมาณในปี ๒๕๖๒

๑. จำนวนเงินปรับเพิ่มเพื่อเป็นฐานเงินเดือนของพนักงานมหาวิทยาลัย ๓ แนวทาง โดยแต่ละแนวทางมี ๒ แบบ คือ แบบที่ ๑ เป็นการปรับเพิ่มตามประสบการณ์การทำงานไม่เกิน ๘ ปี แบบที่ ๒ เป็นการปรับเพิ่มตามประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน ๘ ปี และกำหนดฐานขั้นต่ำผู้ช่วยศาสตราจารย์ ๓๔,๐๘๐ บาท โดยเริ่มจ่ายตาม ๓ แนวทาง ดังนี้

๑.๑ จ่ายตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๑.๒ จ่ายตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑

๑.๓ จ่ายตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑

๒. พิจารณหลักเกณฑ์ในการคิดเงินปรับเพิ่มว่าสมควรใช้เกณฑ์หนึ่งเกณฑ์ใด ดังนี้

๒.๑ การปรับเพิ่มประสบการณ์ไม่เกิน ๘ ปี ตามผลการประเมินการปฏิบัติราชการ โดยกำหนดเกณฑ์ ในการคิดตามผลการประเมินที่ได้รับเพื่อเลื่อนเงินเดือนครั้งล่าสุดเป็นเกณฑ์ตามกรอบงบประมาณที่ได้รับ

ผลการประเมินการปฏิบัติราชการ ปีงบประมาณ ๒๕๖๐

ผลการประเมิน	สายวิชาการ	สายสนับสนุน
ดีเด่น	๓๖	๙๒
ดีมาก	๘๓	๙๐
ดี	๖๒	๒๔
พอใช้	๑๘	๔
ปรับปรุง	๒	๑
ปฏิบัติงานไม่ครบ ๘ เดือน	๗	๑
ลาศึกษาต่อ	๑๔	-
รวม	๒๒๒	๒๑๒

/๒.๒ ปรับเพิ่มประสบการณ์ไม่เกิน ๘ ปี ...

๒.๒ ปรับเพิ่มประสบการณ์ไม่เกิน ๘ ปี โดยจ่ายตามปีที่ปฏิบัติงานตามกรอบงบประมาณที่ได้รับ

๓. พิจารณาการร้องขอให้แก้ไขข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ในประเด็นที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์แล้วให้มีอายุสัญญาจนถึงหกสิบปี

จึงนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

ที่ประชุมมีข้ออภิปราย ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

๑. การคำนวณต้องนำเงินเหลือจ่ายมาคำนวณในการปรับเพิ่ม เนื่องจากงบประมาณที่ได้รับจัดสรรจะเป็นเงินเดือนในอัตราปกติที่จ่ายจนถึงสิ้นเดือนกันยายน เพราะฉะนั้นจะต้องนำเสนอว่างบประมาณเหลือจ่ายตามอัตราปกติแล้วเหลือเท่าไร แล้วนำงบประมาณที่เหลือนั้นรวมกับเงินที่เหลือจ่ายของปีก่อนมาคำนวณว่าจากเดือนพฤษภาคมจนกระทั่งเดือนกันยายน เมื่อปรับเงินเดือนในอัตรา ๑.๓ และ ๑.๕ กันเงินเทียบเท่าเงินประจำตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการทั้งปีแล้วมีเงินเหลือเท่าไร โดยต้องคำนึงถึงหากไม่ได้รับจัดสรรเงินเพิ่มในปีต่อไปจะดำเนินการอย่างไร รวมทั้งการปรับเงินเดือนควรคำนึงถึงแรงจูงใจในการส่งเสริมการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ เนื่องจากมหาวิทยาลัยใช้ศักยภาพทางวิชาการอย่างเต็มที่ ถ้ามีเงินเหลือให้จัดสรรเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ที่มีอายุงานสูงและได้รับเงินเดือนเกิน ๑.๕ หรือ ๑.๓ แล้ว

๒. การดำเนินการควรอยู่บนหลักของความเท่าเทียม เสมอภาค และมีเงินจึงขอให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสื่อสารกับประชาคมให้ถูกต้อง และเข้าใจตรงกัน

๓. ในการงดจ่ายเงินเทียบเท่าเงินประจำตำแหน่งของมหาวิทยาลัยควรมีหลักฐานในการดำเนินการด้วย ดังนั้นในการประชุมคราวถัดไปควรนำเสนอเอกสารหลักฐานให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาด้วย
รองอธิการบดีวางแผน ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าในช่วงเดือนธันวาคมได้ทำคำของบประมาณปี ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นเรื่องของการกำหนดวงเงินขั้นต่ำของทุกส่วนราชการ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยรายงานการดำเนินการต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ ก่อนหน้านั้นสำนักงบประมาณได้เชิญรองอธิการบดีแผนของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศไปปรึกษาหารือประเด็นเรื่องเงินอุดหนุนเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่สำนักงบประมาณโดยตรง ก็ได้นำมาเรียนให้สภามหาวิทยาลัยทราบแล้วว่าสำนักงบประมาณมีวิธีคิดอย่างไร ต้องการดูกรอบเงินในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ว่าแต่ละราชภัฏใช้เงินเท่าไร เพราะเงินขั้นต่ำที่เสนอไปยังสำนักงบประมาณนั้น มาจากฐานที่คำนวณ โดยได้นำเข้า ก.บ.ม. พิจารณา ซึ่งก็ได้รับความเห็นชอบว่าที่เราจ่ายเป็นเงินเดือนพนักงานมหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ต่ำที่สุดใน ๓๘ แห่งก็เลยเป็นที่มาของการที่จะคำนวณเงินที่ได้รับจัดสรรในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัยว่าสามารถบริหารงบประมาณที่ได้รับจัดสรรในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ที่ให้มานั้น ให้มีความเท่าเทียม เสมอภาค และเป็นไปตามมติ ครม. อย่างไร ในการคำนวณได้มีการปรับเพิ่มเงินเดือนพนักงานมหาวิทยาลัย เป็น ๑.๓ และ ๑.๕ ของอัตราข้าราชการ โดยไม่รวมสวัสดิการ มีเงินเหลืออยู่เท่าใดมหาวิทยาลัยก็จะดูแลให้มีความเป็นธรรม เท่าเทียม ซึ่งสภามหาวิทยาลัยก็เห็นชอบโดยหลักการแล้วในเดือนธันวาคม ๒๕๖๐ และให้ไปคำนวณตัวเลขมาเสนออีกครั้งหนึ่ง ในการดำเนินการเพื่อเป็นการช่วยเหลือของสำนักงบประมาณก็มีขั้นตอนในการดำเนินการคือ ขอให้มหาวิทยาลัยส่งบัญชีถือจ่าย เนื่องจากทราบอยู่แล้วว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏบางแห่งจ้างพนักงานเกินกรอบอัตราที่ได้รับอนุมัติเงิน โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ สำนักงบประมาณยินดีที่จะจัดสรรเงินโดยไม่พูดถึงการจ้างสายสนับสนุนวิชาการเกินกรอบอัตราที่ได้รับจัดสรร โดยในเดือนเมษายน ๒๕๖๑ จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีจึงจะเป็นการแน่นอนว่าเงินอุดหนุนที่มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะได้รับนั้นเป็นจำนวน

/เท่าไร แต่ตัวเลขที่รองอธิการบดีบริหารเสนอ ...

เท่าไร แต่ตัวเลขที่รองอธิการบดีบริหารเสนอ เป็นตัวเลขอย่างไม่เป็นทางการ แต่เดือนเมษายนนี้ เมื่อตัวเลขเป็นทางการก็สามารถคำนวณได้ว่าเมื่อสภามหาวิทยาลัยเห็นชอบตรงนี้แล้ว เม็ดเงินที่ใช้ในปี ๒๕๖๑ สามารถที่จะดูแลพนักงานมหาวิทยาลัย ๔๔๐ คน ได้ ในขณะที่เดียวกันปี ๒๕๖๒ ที่สำนักงบประมาณจะให้มา จะใช้จ่ายในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ได้ นั่นก็เป็นฐานที่สำนักงบประมาณรับรองว่าเมื่อมีบัญชีถือจ่ายในปี ๒๕๖๒ ชัดเจน เงินที่จะใช้ในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ต่อไปก็จ่ายตามบัญชีถือจ่าย อันนี้คือสิ่งที่ได้ข้อมูลจากสำนัก งบประมาณล่าสุด และทำความเข้าใจว่ารองอธิการบดีบริหารทำข้อมูลก็ชัดเจน ถูกต้องแล้วว่าแต่ละคนได้รับ เงินเดือนปกติเท่าไรแล้วคุณเข้าไป ๑.๓ ๑.๕ เป็นเท่าไร แล้วพบว่าหลายคนไม่สามารถปรับ ๑.๓ ๑.๕ ได้ เนื่องจากเงินเดือนเกินไปแล้วก็ต้องนำเม็ดเงินที่เหลือในส่วนที่จ่ายปกติตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐-๓๐ กันยายน ๒๕๖๑ ซึ่งทำบัญชีไว้หมดแล้ว สภามหาวิทยาลัยจะได้มั่นใจได้ว่าปีงบประมาณ ๒๕๖๒ มีตัวเลขเท่าไร เพราะฉะนั้น สามารถอนุมัติได้เพราะเป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัยตามมติ ครม. นำเรียนว่ามหาวิทยาลัยได้ทำ รายละเอียดมาหลายรอบแล้ว แล้วก็สื่อสารกับประชาคม เข้าใจว่าประชาคมส่วนใหญ่เข้าใจ เพียงแต่มีส่วนน้อย อาจจะยังไม่ได้ติดตาม ก็ต้องทำหน้าที่สื่อสารต่อไป

มติที่ประชุม ให้มหาวิทยาลัยนำกลับไปทบทวนใหม่ โดยมีหลักการดังนี้

๑. ปรับฐานเงินเดือนพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการไม่เกิน ๑.๕ และ พนักงานสายสนับสนุนไม่เกิน ๑.๓ ของอัตราข้าราชการ โดยให้กันเงินเทียบเท่าเงินประจำตำแหน่งให้ผู้ดำรง ตำแหน่งทางวิชาการเพื่อเป็นแรงจูงใจในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ
๒. กรณีมีเงินเหลือจากการดำเนินการตามข้อ ๑ ให้จัดสรรเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ที่มีอายุงานสูงและได้รับเงินเดือนเกิน ๑.๕ หรือ ๑.๓ แล้วด้วย

๔.๔ พิจารณาอนุมัติปริญญา

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ได้ประมวลผลการศึกษานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ประจำภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๐ (ครั้งที่ ๑) จำนวน ๖๖๗ คน ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะ และสภาวิชาการจากผลการเวียน เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑ มีมติเห็นชอบการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ประจำภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๐ (ครั้งที่ ๑) จำนวน ๖๖๗ คน จำแนกเป็น

หลักสูตรระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต จำนวน ๕๓๒ คน

ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต (วิชาชีพครู) จำนวน ๑๓๕ คน

ทั้งนี้ นายกสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๑

มติที่ประชุม อนุมัติปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ประจำภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๐ (ครั้งที่ ๑) จำนวน ๖๖๗ คน ตามที่มหาวิทยาลัยเสนอ

๔.๕ พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ไทยศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๑)

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน เสนอพิจารณาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทยศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๑)

ได้ผ่านกระบวนการพิจารณาให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการมาเป็นลำดับ
ดังนี้

๑. สภาวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐
มติที่ประชุม เห็นชอบหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
ไทยศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๑) และนำเสนอต่อคณะกรรมการกั่นกรองหลักสูตรต่อไป

๒. คณะกรรมการกั่นกรองหลักสูตร ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่
๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๒.๑ ควรปรับเอกสารสรุปข้อมูลหลักสูตร เหตุผลในการปรับปรุงหลักสูตร
ให้ชัดเจน ที่มาของการปรับปรุงเป็นหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ศักยภาพของอาจารย์ประจำหลักสูตร จุดเด่น
ของหลักสูตร และความร่วมมือที่เกิดขึ้นระหว่างสองคณะ โดยเขียนให้กระชับชัดเจนมากยิ่งขึ้น

๒.๒ ตรวจสอบความเรียบร้อยของคำอธิบายรายวิชาและเล่มหลักสูตร
อีกครั้ง รวมทั้งจัดทำรายการตรวจสอบความถูกต้องของหลักสูตรและรับรองความถูกต้องก่อนเสนอ
สภามหาวิทยาลัย

๒.๓ ตรวจสอบการเขียนอ้างอิงผลงานวิชาการในรูปแบบบรรณานุกรม
ให้ถูกต้อง

๒.๔ หน้า ๓ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ควรเป็นลำดับที่ ๑, ๒, ๔
หรือไม่

๒.๕ ควรปรับรูปแบบการเขียนประวัติอาจารย์ประจำหลักสูตรให้อยู่ใน
รูปแบบเดียวกัน

มติที่ประชุม เห็นชอบหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์
ไทยศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๑) ให้สาขาวิชาดำเนินการตรวจสอบความเรียบร้อยและแก้ไข
ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ และนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาต่อไป

๓. เวียดนามพิจารณาจากคณะกรรมการกั่นกรองหลักสูตร เมื่อวันที่ ๑๓
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทยศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.
๒๕๖๑) รอกการตีพิมพ์เพิ่มเติมงานวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตร บัดนี้ ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร
ราชนครินทร์ ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๓๓ (มกราคม ถึง มิถุนายน ๒๕๖๑) เรียบร้อยแล้ว

ที่ประชุมสอบถามเหตุผลในการปรับปรุงหลักสูตร

รองอธิการบดีวิชาการและวิจัย นำเสนอเหตุผลในการปรับปรุงหลักสูตรว่า
เป็นการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน คือ ผู้เรียนในหลักสูตรเดิม เป็นนักศึกษา
ที่เรียน ๒ ศาสตร์ คือ มีทั้งดนตรีไทย และนาฏดุริยางคศิลป์ไทย นักศึกษาหลักสูตรนี้ส่วนใหญ่ต้องการไปเป็น
ผู้สอน คือรับราชการในโรงเรียน ซึ่งต้องใช้วุฒิ ค.บ. ทำให้ต้องมีการปรับจาก ศศ.บ. เป็น ค.บ. แล้วก็เพิ่มเติม
วิชาชีพครูลงไป ๕๐ หน่วยกิต ทำให้นักศึกษาที่จบหลักสูตรนี้ สามารถประกอบวิชาชีพได้ แล้วก็ตรงกับความต้องการ
ของผู้ใช้บัณฑิต ซึ่งมีความต้องการสาขาวิชาชีพนี้

ที่ประชุมมีข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

๑. เหตุใดจึงสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ไม่สังกัดคณะครุศาสตร์
เนื่องจากเป็นหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต เพราะหลักสูตรเป็นหลักสูตรผลิตครู ดังนั้น จึงควรสังกัดคณะที่ผลิตครู
โดยตรงจึงจะสามารถสร้างความเป็นครูได้ดีกว่า โดยโอนย้ายอาจารย์ไปสังกัดคณะครุศาสตร์ ซึ่งต้องพิจารณา
การบริหารจัดการให้รอบคอบและชัดเจน

๒. รองศาสตราจารย์ ดร.วิภาภรณ์ บุญยงค์ กรรมการสภามหาวิทยาลัย จากผู้แทนคณาจารย์ มีข้อทักท้วงว่า ขอให้พิจารณาที่หลักสูตร เนื่องจากใน มคอ.๑ ไม่มีรายวิชาเกี่ยวกับ ดนตรีไทย หน้าแรกชื่อสาขาวิชา ไม่มีคำว่าดุริยางคศิลป์ไทย หรือดนตรีไทย มหาวิทยาลัยจะดำเนินการ ได้หรือไม่ เนื่องจากการกำหนดหลักสูตร และสาระ ต้องมาจาก มคอ. ๑ ในสาระหน้าที่ ๒๐ และดนตรีไทยฉบับนี้ นำสาระของดนตรีศึกษามาใส่ อาจารย์ไม่สามารถวิเคราะห์ออกมาได้ชัดเจนเหมือนหลักสูตร ค.บ. อื่น ๆ ที่สามารถวิเคราะห์เป็นรายวิชาได้ชัดเจน ถ้าเป็นสาขาอื่น ๆ เค้าวินิจฉัยชัดเจนว่าสาระความรู้นี้ได้แก่วิชาอะไร แต่ในหลักสูตรนี้ไม่ชัดเจน ดูที่ภาคผนวก ๕ ก็ไม่ได้แยกไว้เป็นวิชาตามเนื้อหา ก็เพราะแยกไม่ได้เพราะเป็น กรอบดนตรีศึกษา แต่ว่าอาจารย์ทำดนตรีไทย เนื้อหาคือดนตรีไทย ซึ่งหากนักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้วไป สอบบรรจุ จะไม่มีตำแหน่งให้สมัครสอบดนตรีไทย แต่มีตำแหน่งดนตรีศึกษา ใน มคอ. ก็ไม่มีดนตรีไทย ด้วยเช่นกัน นอกจากนั้นในหน้า ๑๗ วิชาเอกบังคับ ๖๙ หน่วยกิต ก็ต้องบังคับให้เรียน ๖๙ หน่วยกิต แต่เท่าที่ เห็นนำวิชาเลือกมาเป็นวิชาบังคับ

๓. มหาวิทยาลัยอาจปรับปรุงหรือพัฒนาเป็นหลักสูตรปริญญาตรี ควบ ๒ ปริญญา โดยบริหารจัดการร่วมกันเพื่อการบริหารศักยภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานโดยใช้บุคลากรลดลง

อาจารย์ธีระวุฒิ กลิ่นด่าง รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในฐานะผู้รับผิดชอบหลักสูตร นำเสนอว่าหลักสูตรได้ผ่านสภามหาวิทยาลัยในปี ๒๕๕๘ แล้ว ๑ รอบ แต่มี ประเด็นให้แก้ไข คือ ๑. อาจารย์ประจำหลักสูตร ที่ให้ประธานหลักสูตรไปวิเคราะห์ว่าเดิมใส่อาจารย์ประจำ หลักสูตรไว้ ๕ ท่าน จะมีอาจารย์ประจำหลักสูตรวิชาเอกทางด้านดนตรี ๓ ท่าน สายการสอนมา ๒ ท่าน ที่ประชุมบอกว่า ๒ ท่านจะได้หรือไม่ เพราะไม่มีพื้นฐานทางด้านวิชาเอก จึงทำหนังสือและยกหลักสูตรไปถาม สกอ. โดย สกอ. ให้ปรับอาจารย์ประจำหลักสูตรคือต้องมีวุฒิทางด้านดนตรีทั้งหมด ๕ ท่าน ก็ปรับปรุงและ พัฒนาโดยเสนอคณะกรรมการประจำคณะใหม่ ทั้ง ๒ คณะ ทั้งคณะมนุษยศาสตร์ฯ และคณะครุศาสตร์ และผ่านกรรมการตามขั้นตอน ในส่วนของ มคอ. ๑ ได้ศึกษามาเชื่อว่าหลักสูตรที่ทำไม่ใช่หลักสูตรแรกของโลก และของประเทศไทยแน่นอน เดิมที่ใช้ มคอ. ๑ ของดนตรีศึกษาก็จริง หากสงสัยว่าใช้ชื่อสาขาว่าดนตรีไทย ศึกษาหรือดุริยางคศิลป์ศึกษาใช้เกณฑ์ของดนตรีศึกษาได้หรือไม่ ครุสภาตอบว่าการตั้งชื่อครุสภาไม่มายุ่ง ดูเพียงแค่เรียนวิชาครูแล้วครบตามโครงสร้างหรือไม่เท่านั้น ซึ่งหาข้อมูลมาเพิ่มเติม อย่างมหาวิทยาลัยอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจะเรียกว่าหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จะเรียกว่าดนตรีไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมจะเรียกว่าดนตรีไทยศึกษา และสถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ กรมศิลปากร จะเรียกว่าดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา โดยจุดเน้นของครุสภาต้องมีรายวิชาครบ ๕๔ หน่วยกิต หรือว่าครบตาม ๑๑ หน่วยการเรียนรู้ ในส่วนที่แสดงในตารางก็จะมีเทียบเคียง การเรียนรู้ ทั้ง ๕ ด้าน โดยเทียบเทียบกับ มคอ. ๑ ของดนตรีศึกษา ซึ่งก็มีรายวิชาที่เป็นดนตรีไทยศึกษาเข้าไปอิงอยู่แล้ว

ที่ประชุมสอบถามว่าที่สอบถาม สกอ. แจ้งหรือไม่ว่ามหาวิทยาลัยจะให้ปริญญา ครุศาสตร์ แล้วทำไมให้ปริญญาครุศาสตร์ แต่ไม่มีใครจบครุศาสตร์เป็นอาจารย์ประจำ

อาจารย์ธีระวุฒิ กลิ่นด่าง รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในฐานะผู้รับผิดชอบหลักสูตร ตอบว่าแจ้งข้อมูลทั้งหมด ปรับใหม่มีอาจารย์ทั้งหมด ๕ คน จะมีพื้นฐาน ปริญญาตรีทาง ค.บ. ทั้งหมด ปริญญาตรีทางครุศาสตร์ ที่เกี่ยวข้อง แต่ว่า ผศ. เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีไทย ทั้งหมด วิชาครูเรียนที่คณะครุศาสตร์ตามแผน โดยนำแผนของคณะครุศาสตร์มาอิงกับการทำแผนของหลักสูตร จะจัดปี ๑ ปี ๒ ปี ๓ เรียนวิชาครู คือจะจัดให้มีความเป็นครูอยู่ใน ๕ ปี อยู่แล้ว เทอม ๑ จะเรียนวิชาเอกเพียง แค่ตัวเดียวที่เหลือเป็นวิชาครูทั้งหมด เทอม ๒ ก็มีวิชาเอก ๒ ตัว ที่เหลือก็เป็นวิชาครูทั้งหมด แล้วก็ได้ปรึกษา ทางคณะครุศาสตร์ในส่วนของบริหารจัดการ ในตัวของนักศึกษาความเป็นครูยีนดีที่จะให้เด็กร่วมกิจกรรม ทั้งหมดของครุศาสตร์ เช่น ไปอยู่บางคล้า เพียงต้องการให้หลักสูตรเกิด เพราะว่าตอนนี้หลักสูตรไม่มีเด็กเข้ามา เรียน

ใช้ศักยภาพของอาจารย์หนึ่งฤทัย เมฆวทัต เพื่อจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นการบริการสาธารณะ แต่คณะกรรมการทุนการศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ได้มีการ ทบทวนแล้วว่าไม่เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย จึงมีมติให้เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

ที่ประชุมมีข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

๑. เงื่อนไขของทุนการศึกษาคือต้องสำเร็จการศึกษา แต่เงื่อนไขของการลา ศึกษาต่อ เมื่อกลับมาปฏิบัติราชการแต่ยังไม่สำเร็จการศึกษาก็ไม่ถือว่าผิดเงื่อนไขในการลาศึกษาต่อ ถ้าตีความ เช่นนี้ก็ไม่ผิดสัญญา สิทธิในการลา การทำสัญญา กับการสำเร็จการศึกษาต้องแยกกัน

๒. ต้องพิจารณาสัญญาว่ากำหนดระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษา ไว้หรือไม่ ผิดเงื่อนไขหรือไม่

๓. ระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษาล่าช้าไปไม่มาก ประกอบกับ สถาบันการศึกษาที่ศึกษาเปลี่ยนระบบเป็นอาเซียน ซึ่งคณะกรรมการทุนการศึกษาไม่กล้าใช้อำนาจในการ พิจารณา

๔. หากกล่าวถึงการให้บริการสาธารณะ ในการก่อสร้างอาคารเรียนก็เป็นการ ทำสัญญาที่ใช้ในการให้บริการสาธารณะด้วยเช่นเดียวกัน ถ้าผู้รับจ้างทำงานเกินเวลาแล้วอ้างว่าการสร้าง อาคารเป็นการสร้างขึ้นเพื่อให้บริการสาธารณะ เช่นนั้นก็ไม่สามารถปรับผู้รับจ้างได้ จึงเป็นเรื่องที่ สภามหาวิทยาลัยไม่ทราบข้อบังคับกำหนดไว้อย่างไร ดังนั้นการที่งานนิติการให้ความเห็นเช่นนั้นต้องมี ข้อกฎหมายรองรับจะเดาสุมด้วยความเห็นใจไม่ได้ ในการเสนอให้มีการทบทวนด้วย

มติที่ประชุม มอบงานนิติการนำกลับไปจัดทำรายละเอียดการดำเนินการ ว่าผิดสัญญาหรือไม่ผิดสัญญาอย่างไร และเสนอความเห็นอีกครั้ง โดยระบุว่าอำนาจตามข้อบังคับหรือ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้อำนาจใคร อย่างไร พร้อมด้วยเอกสารที่เกี่ยวข้อง เสนอต่อที่ประชุมเพื่อพิจารณา ในการประชุมครั้งต่อไป

๔.๗ พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาคุณภาพด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา (Improvement Plan) ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ รับการตรวจประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖-๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ จากคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งคณะกรรมการฯ ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางพัฒนา กับ มหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยได้จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ เรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ข้อเสนอแนะ เพื่อมหาวิทยาลัยจะได้นำมาปรับปรุงและจัดทำ แผนพัฒนาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป

อธิการบดี นำเสนอว่าเพื่อความรวดเร็วจึงนำเสนอด้วยตนเองในแผนพัฒนา คุณภาพด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งได้นำเสนอที่ประชุม คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแล้ว และเสนอผ่านคณะกรรมการประกันคุณภาพ และเสนอมายัง สภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและให้ข้อเสนอแนะ โดยสรุปข้อมูลดังนี้

ผลการวิเคราะห์คุณภาพภายในระดับมหาวิทยาลัยแยกตามองค์ประกอบ ในปี ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยได้คะแนน ๓.๘๑ อยู่ในระดับดี เทียบกับผลการประเมินย้อนหลัง มีแนวโน้มที่สูงขึ้น ยกเว้นในเรื่องของการผลิตบัณฑิต ในปี ๒๕๕๘ คะแนนลดลงเนื่องจากมีอาจารย์ที่มีตำแหน่ง ทางวิชาการเกษียณอายุราชการ สำหรับการวิจัยในปี ๒๕๕๙ มีตัวเลขที่ลดลงเนื่องจากพบว่านักวิจัยมีการ ตีพิมพ์มากขึ้น แต่อาจารย์รุ่นใหม่จะตีพิมพ์น้อยลง นอกจากนั้นเมื่อนักวิจัยที่ติดค้างงานวิจัยเดิมอยู่ในปี ๒๕๕๘ จึงไม่สามารถขอตีพิมพ์ในปีถัดไปได้

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประกันคุณภาพ ได้ให้ข้อเสนอแนะในเบื้องต้นสรุปได้ดังนี้

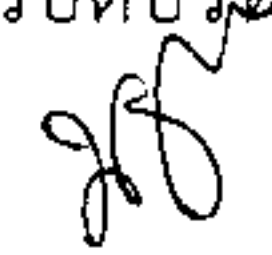
๑. เรื่องผู้รับผิดชอบด้านวิชาการและหลักสูตร ตั้งแต่รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย คณบดี สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ให้ติดตาม ตรวจสอบ และทบทวน การบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐาน มคอ. ๑ ในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยได้มีการติดตามในทุกคณะ มีการประชุมสัณจรทุกคณะเพื่อทบทวนมาตรฐานของหลักสูตร รวมทั้งการดำเนินงานหลักสูตรที่ไม่ได้มาตรฐาน หลักสูตรที่มีการปรับปรุงตามรีโพรไฟล์ใหม่ก็มีการดำเนินการไปแล้ว มีการติดตามการบริหารจัดการหลักสูตรทุกเดือน และมีการติดตามการบริหารจัดการทบทวนหลักสูตร ในคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

๒. มหาวิทยาลัยและคณะควรมีระบบกลไกในการกำกับติดตามการบริหาร หลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานโดยเฉพาะ ๔ หลักสูตร ในการดำเนินการ มหาวิทยาลัยได้ตัวเลขและได้ ดำเนินการแก้ไขปัญหาแล้ว และดำเนินการปรับปรุงในเรื่องระบบกลไกในการควบคุมตรวจสอบประเมิน คุณภาพ ในกรณีที่หลักสูตรเสนอขอจ้างอาจารย์ประจำหลักสูตร ส่วนใหญ่การจ้างจะเสนอขึ้นตรงต่อหน่วยงาน บริหารงานบุคคล ส่งตรงไปยังรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร และอธิการบดีเพื่ออนุมัติ แต่ข้อมูลไม่มีการขอจาก หลักสูตร เพราะฉะนั้นจึงสร้างระบบบริหารจัดการด้านหลักสูตรใหม่เพื่อให้ตรวจสอบก่อนที่จะมีการจ้าง ในแต่ละครั้งเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตรมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติครบหรือไม่ หรือพิจารณาอาจารย์ ที่มีคุณสมบัติที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยเพื่อไม่ให้จ้างบุคคลใหม่ ซึ่งตรงนี้ได้จัดทำระบบกลไกการดำเนินงานแล้ว การขึ้นทะเบียน TQR ได้ประชุมเรื่องการจัดทำการเผยแพร่หลักสูตรตามระบบซึ่งมีข้อมูลว่ามี ๑๗ หลักสูตร ที่ต้องขึ้นทะเบียน TQR ก็ตกลงกับคณบดีว่าจะใช้การขึ้นทะเบียน TQR ภายในปี ๒๕๖๐ คือ ดำเนินการ ประเมินในรอบหน้าเพื่อให้สะดวกในการตรวจติดตาม แล้วก็มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในทุกหลักสูตร ซึ่งขณะนี้ได้รวบรวมมายังส่วนกลางแล้ว

๓. การเร่งรัดอาจารย์ที่มีความพร้อมในตำแหน่งทางวิชาการ ในการดำเนินการ มหาวิทยาลัยมีการแบ่ง Track มีการจัดประชุมโดยจัดทำโครงการผู้บริหารสัณจรไปยังทุกคณะเพื่อสำรวจ สถานะของอาจารย์ในแต่ละคณะว่าท่านใดจะอยู่ใน Track ใด หมายความว่า บางคนอยู่ในส่วนการขอเอกสาร ประกอบการสอน บางคนอยู่ในช่วงที่จะส่งตำราหรือหนังสือ ข้อมูลตรงนี้มหาวิทยาลัยก็จะรู้ว่าจะสามารถ สนับสนุนส่วนใดได้บ้าง แล้วก็มีการสนับสนุนเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งดำเนินการเรียบร้อยแล้ว มีอาจารย์ที่ขอกำหนดตำแหน่งประมาณ ๗๕ คน ผลการดำเนินการก็มีความต่อเนื่อง

๔. มหาวิทยาลัยต้องศึกษาและทำความเข้าใจในการเตรียมความพร้อมรองรับ การประกันคุณภาพการศึกษารอบสี่ โดย สมศ. รอบสี่ ภายในมหาวิทยาลัยมีผู้ทำหน้าที่ประเมิน สมศ. อยู่ ๔ ท่าน ซึ่งพยายามประชุมแล้วก็มีการเผยแพร่เกณฑ์ให้ทราบร่วมกัน ในการประชุมคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยได้มีการทำความเข้าใจและมีการเตรียมการ เตรียมเครื่องมือ รองอธิการบดีทุกฝ่ายรวมทั้ง ผู้ช่วยอธิการบดีกำลังพัฒนาเครื่องมือร่วมกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ในเดือนพฤษภาคมหรือเดือนมิถุนายน คาดว่า สมศ. จะส่งรายชื่อคณะกรรมการประเมินให้มหาวิทยาลัยพิจารณา

๕. มหาวิทยาลัยต้องปรับปรุงพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการจัด การเรียนการสอน มหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการเรื่องการเดินทาง คมนาคมขนส่ง การพัฒนาโสตทัศนูปกรณ์ มีปัญหาในเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง ต้องทำความเข้าใจและเร่งดำเนินการ ขณะนี้ประเมินราคาเรียบร้อยแล้ว ระบบสารสนเทศก็ดำเนินการแล้วมีการเช่าและมีการซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ การบริการด้านอาหาร ก็ดำเนินการแล้ว บริหารหอพัก น้ำดื่ม ทางด้านกายภาพอยู่ในความรับผิดชอบของรองอธิการบดีบริหาร และรองอธิการบดีวางแผน

๖. องค์ประกอบการผลิตบัณฑิตซึ่งได้กล่าวเป็นเบื้องต้นแล้ว คือระบบกลไกในการกำกับติดตามการบริหารหลักสูตร การขึ้นทะเบียน TQR ซึ่งตอนนี้เป้าหมายสำคัญก็คือ หลักสูตรประมาณร้อยละ ๗๐ ของมหาวิทยาลัยจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๗. การพัฒนานักศึกษา ทุกปีมหาวิทยาลัยพบว่าแบบประเมินความสำเร็จของโครงการในกิจการนักศึกษาไม่มีแบบประเมินที่เป็นแบบประเมินกลางของมหาวิทยาลัย ซึ่งขณะนี้รองอธิการบดีกิจการนักศึกษาได้พัฒนาแผนการพัฒนานักศึกษาแล้ว โดยกำหนดตัวชี้วัดของแผนได้อย่างชัดเจน และจัดทำแบบประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานของการพัฒนาแผนทางด้านกิจการนักศึกษาให้เป็นเครื่องมือกลางของมหาวิทยาลัยและใช้เครื่องมือกลางนี้ร่วมกับทุกคณะ ได้ดำเนินการแล้วในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

๘. เรื่องการวิจัย คือ สถาบันวิจัยและพัฒนา รวมถึงผู้บริหารที่รับผิดชอบต้องเร่งรัดในการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อบริหารจัดการงานวิจัยให้ครอบคลุมทั้ง ๕ ด้าน ซึ่งการพัฒนาระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยล่าช้า ได้หารือกับมหาวิทยาลัยบูรพาว่าจะพัฒนาระบบสารสนเทศโดยใช้ระบบที่มีอยู่

๙. ควรมีการกำหนดกลยุทธ์สนับสนุนทุนวิจัยที่หลากหลาย เช่น ระบบการสนับสนุนรูปแบบการรวมกลุ่มวิจัย การส่งเสริมการจัดตั้งหน่วยวิจัย ซึ่งมหาวิทยาลัยโดยสถาบันวิจัยกำหนดกลยุทธ์ วางแผนระบบการสนับสนุน จัดหานักวิจัยพี่เลี้ยงแล้วสร้างนโยบายว่าทุนวิจัยควรจะได้จากภายนอก ในเรื่องการกำกับติดตามระบบกลไกที่ช่วยคุ้มครองสิทธิ ซึ่งสถาบันวิจัยและพัฒนาจะตั้งรับในเรื่องอาจารย์ที่จะมาจดสิทธิบัตร มีนโยบายโดยภาพรวมของมหาวิทยาลัยว่าควรที่จะพิจารณาว่างานวิจัยทั้งหมดมีกี่ชิ้นงานที่เป็นนวัตกรรม ซึ่งสถาบันวิจัยและพัฒนาต้องไปประสานงานกับนักวิจัยเพื่อจดสิทธิบัตร ส่วนของการกำกับดำเนินการดำเนินงานในเรื่องคุ้มครองสิทธิจะมีคณะกรรมการและมีการดำเนินงานที่ชัดเจน

๑๐. มหาวิทยาลัยควรนำต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตรวิเคราะห์ถึงความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ซึ่งรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และรองอธิการบดีวางแผนได้พิจารณาตัวเลข หลักสูตรไหนที่ควรที่จะปิด หลักสูตรไหนที่ควรที่จะดำเนินการต่อ ต้องควบหลักสูตรร่วมกันเพื่อหาจุดคุ้มทุนของหลักสูตร ก็ได้ดำเนินการแล้ว และจะดำเนินการแจ้งแต่ละคณะให้รับทราบ

๑๑. มหาวิทยาลัยควรกำกับติดตาม ส่งเสริม ในเรื่องการจัดการความรู้ ซึ่งได้ทำระบบการจัดการความรู้ผ่านกระบวนการการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย โดยนำประเด็นที่เป็นปัญหามาเสนอร่วมกันและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน จะประเมินประชุมกันในทุกครั้งที่มีการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ยกตัวอย่างเช่น สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนจะมีเรื่องงานแนะแนว งานบริการสร้างรายได้ การทำระบบสหกิจต่างๆ

ข้อมูลที่น่าเสนอเป็นผลการดำเนินงานจากแผนพัฒนาคุณภาพในปี ๒๕๖๐ ซึ่งเกณฑ์การประเมินคือนำแผนพัฒนาคุณภาพและผลการดำเนินงานมารายงานให้กับสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาเห็นชอบ จึงนำเสนอผลการดำเนินงานทั้งหมดครบถ้วนตามเกณฑ์ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินปี ๒๕๕๙

ที่ประชุมมีข้ออภิปราย และข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

๑. การนำเสนอครบถ้วนตามเกณฑ์ข้อเสนอแนะ แต่ปัญหาเรื่องการจัดการหลักสูตรไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ตัวชี้วัดความสำเร็จร้อยละ ๙๐ ของหลักสูตร มีการดำเนินการเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร ถ้าร้อยละ ๙๐ ของหลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐาน แปลว่าร้อยละ ๑๐ ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน แล้วจะวัดความสำเร็จได้อย่างไร กลไกการติดตามให้เป็นไปตามมาตรฐาน เป้าหมายหลักสูตรร้อยละ ๗๐ เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แปลว่าร้อยละ ๓๐ ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ก็ถือว่าใช้ได้ จริงๆ หลักสูตรต้องทั้งร้อย เหตุใดเป้าหมายกับตัวชี้วัดจึงไม่เป็นไปในทางเดียวกัน

๒. การบริหารหลักสูตร หากอาจารย์ประจำหลักสูตรไม่เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร ก็ต้องปิดหลักสูตรหากไม่สามารถดำเนินการได้ภายในสามเดือน ซึ่งอาจปิดแบบมีเงื่อนไข มหาวิทยาลัยและคณะพัฒนาระบบกลไกในการกำกับติดตาม ต้องระบุว่าระบบติดตามคืออะไร ในขณะมีคณะกรรมการอะไรที่ประกอบไปด้วย คณบดี กับประธานสาขาวิชา ซึ่งประกอบด้วยคนอื่นหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหรือไม่ โดยต้องกำหนดเป็นภารกิจของประธานสาขาวิชาว่าทันทีที่รู้ว่าจะมีปัญหาเรื่องมาตรฐาน โดยเฉพาะในเรื่องอาจารย์ ต้องรายงานคณบดีภายใน ๒๔ ชั่วโมง คณบดีต้องจัดการแก้ปัญหาภายใน ๑๕ วัน หรือถ้าแก้ปัญหาไม่ได้ต้องอาศัยอธิการบดี ต้องรายงานอธิการบดีภายใน ๓ วัน ต้องกำหนดระยะเวลาให้ชัดเจน ถ้าไม่ทำจะได้อะไรเป็นความผิด เพราะการแก้ปัญหาเรื่องอาจารย์ไม่ได้ใช้เวลาวันสองวัน ต้องประกาศรับสมัคร ซึ่งเมื่อรายงานข้อมูลจะรู้ว่าอาจารย์จะขาด ถ้ายังพอมีอาจารย์จากคณะหรือสาขาอื่น ก็สั่งดำเนินการแล้วรายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร หรือปิดรับชั่วคราวเพื่อไม่ให้หลักสูตรเสียไป คือ ต้องแก้ไขทันที กลไกต้องเป็นรูปธรรม เรื่องนี้เป็นหัวใจสำคัญ เพราะทันทีที่บอกว่าหลักสูตรไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน ข้อมูลจะไปทั้งมหาวิทยาลัย ไม่ได้ไปเฉพาะหลักสูตรนั้น

๓. ควรมีคณะกรรมการเฝ้าระวังการบริหารจัดการหลักสูตรในภาพรวมของมหาวิทยาลัย และคณะ เพื่อตรวจสอบข้อมูลอาจารย์ประจำหลักสูตร การจัดทำผลงานวิจัย และการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน และรายงานต่อมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือน โดยกำหนดมาตรการในการปล่อยปละละเลย

๔. ควรพิจารณาการขอลาออกจากราชการของอาจารย์ว่ากระทบต่อการเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหรือไม่ อย่างไร ซึ่งต้องพิจารณาให้รอบคอบทั้งจากสาขาวิชา คณะ ก่อนการเสนออนุมัติต่ออธิการบดี ทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรพิจารณากำหนดเป็นเงื่อนไขในสัญญาจ้างว่าหากเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรไม่สามารถลาออกในระหว่างภาคการศึกษาได้ เพื่อไม่ให้กระทบต่อการบริหารหลักสูตร

มติที่ประชุม

๑. เห็นชอบแผนพัฒนาคุณภาพด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (Improvement Plan) ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐

๒. มอบมหาวิทยาลัยนำข้ออภิปราย และข้อเสนอแนะไปพิจารณาดำเนินการ มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับดูแล

๔.๙ พิจารณาชะลอการจ่ายค่าตอบแทนเทียบเท่าเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการ

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าด้วยสำนักงบประมาณจัดสรรเงินอุดหนุนให้กับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เพื่อจ่ายเป็นค่าตอบแทนเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการให้กับพนักงานมหาวิทยาลัย ประกอบกับมหาวิทยาลัยออกข้อบังคับเพื่อจ่ายค่าตอบแทนเทียบเท่าเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการให้กับพนักงานมหาวิทยาลัย เพื่อให้เทียบเคียงกับข้าราชการ นั้น ขณะนี้มหาวิทยาลัย

/กำลังดำเนินการสอบถาม ...

กำลังดำเนินการสอบถามสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงบประมาณว่างบประมาณเงินอุดหนุนที่สำนักงบประมาณจัดสรรนั้น มหาวิทยาลัยสามารถจ่ายเป็นค่าตอบแทนเทียบเท่าเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการให้กับพนักงานมหาวิทยาลัยได้หรือไม่ มหาวิทยาลัยจึงเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในการชะลอการจ่ายเงินค่าตอบแทนเทียบเท่าเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ที่ประชุมมีข้อสังเกตว่าการหารือของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และคำตอบที่ได้รับยังไม่ตรงประเด็นว่าสามารถดำเนินการได้หรือไม่อย่างไร

มติที่ประชุม เลื่อนการพิจารณาระเบียบวาระนี้ โดยมอบมหาวิทยาลัยนำข้อมูลการหารือของมหาวิทยาลัยอื่น รวมทั้งการตอบข้อหารือในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้วเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง โดยให้กันเงินเทียบเท่าเงินประจำตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไว้ก่อน

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องสืบเนื่องเพื่อทราบและเสนอเพื่อทราบ

๕.๑ รายงานการจ้างผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษ

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ดำเนินการจ้างผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ้างผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งความในข้อ ๔ วรรคสอง ระบุว่า “การจ้างตามวรรคหนึ่งให้จ้างได้ แต่เฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ หรือผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือความชำนาญ จนเป็นที่ประจักษ์ในสาขาวิชาที่ประสงค์ หรือเป็นกรณีจำเป็นที่ต้องจัดหาอาจารย์ประจำหลักสูตรให้ครบถ้วนตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้อง แต่ในกรณีจำเป็นดังกล่าวเมื่อจ้างผู้ใดแล้วให้รายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ” มหาวิทยาลัยจึงเสนอรายงานข้อมูลการจ้างผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษ จำนวน ๔ ราย รายละเอียดดังเอกสารประกอบระเบียบวาระ

มติที่ประชุม รับทราบ

๕.๒ แนวทางในการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหนังสือที่ ศธ ๐๕๙๑ (๒) /ว ๓๔๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ แจ้งแนวทางในการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอกเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษียึดเป็นแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษาระดับปริญญาเอก ซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยให้นำเรียนสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ และให้มหาวิทยาลัยดำเนินการโดยเคร่งครัด และแจ้งให้สภาวิชาการและคณะกรรมการกลั่นกรองหลักสูตรทราบด้วย รายละเอียดดังเอกสารประกอบระเบียบวาระ

มติที่ประชุม รับทราบ

๕.๓ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าสภาวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เพื่อดูแลการพิจารณาการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาบัณฑิตวิทยาลัยทั้งระบบ กำกับดูแลทางด้านวิชาการ ซึ่งมหาวิทยาลัยดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดดังเอกสารประกอบระเบียบวาระ

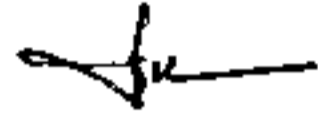
มติที่ประชุม รับทราบ

/ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ
๖.๑ เรื่องเสนอจากคณะกรรมการ
ไม่มี

เมื่อไม่มีกรรมการสภามหาวิทยาลัยเสนอเรื่องอื่นใด นายกสภามหาวิทยาลัยขอขอบคุณ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยทุกท่านแล้วปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๐๕ น.

(นางสาวประนอม เงินบุคคล)

จิตติมา

(นางสาวจิตติมา ศรีวรรณโสภณ)

ผู้จัดบันทึกการประชุม

(นางนฤชล เรือนงาม)

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงพร ภู่มะกา)

อธิการบดี
